

ନିଜର

ମନୋରଞ୍ଜନ

କଥାଲା ଓ ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ହେବେ ମୁହାଁମୁହିଁ

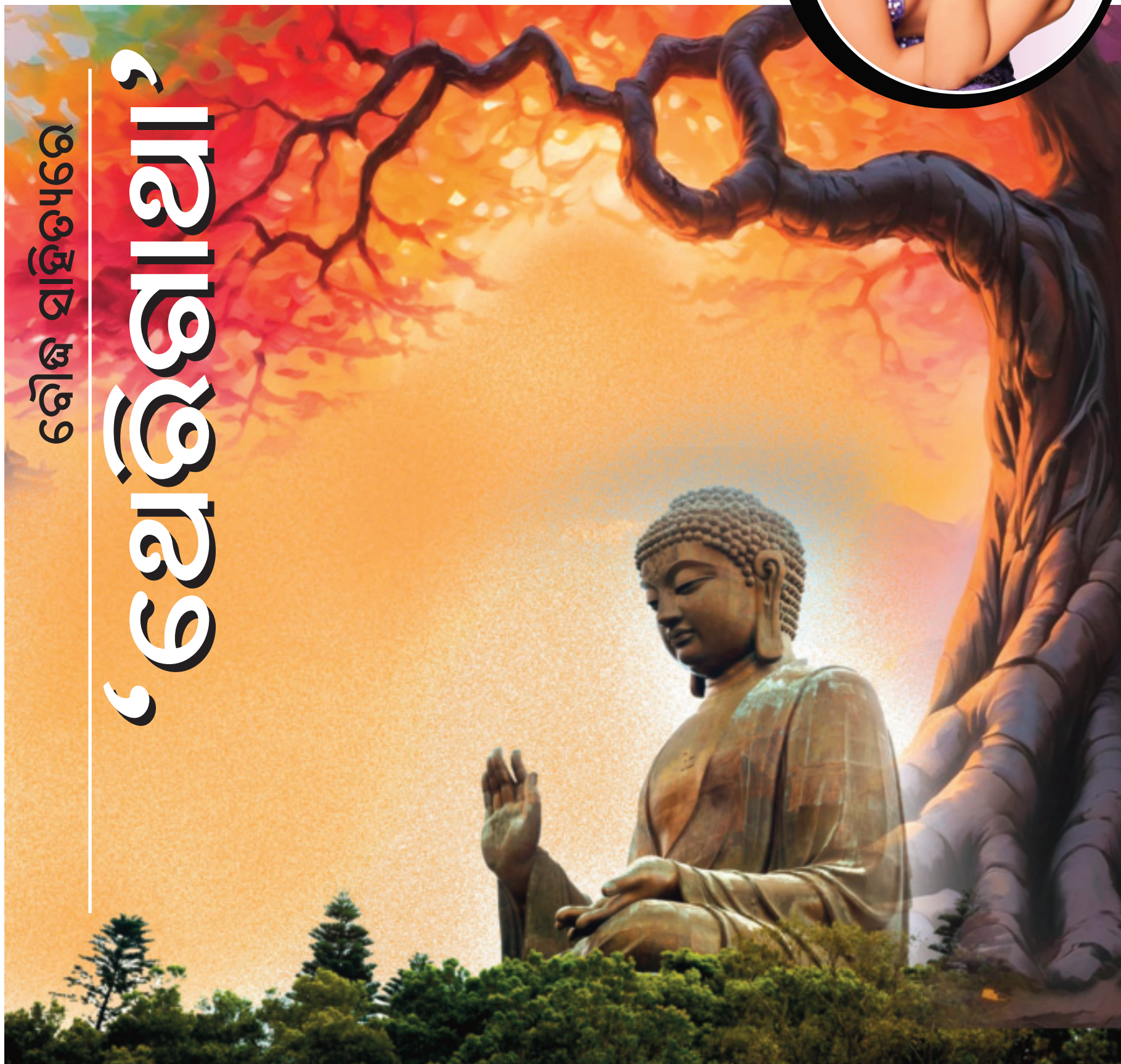
୧୭ ପୃଷ୍ଠା

ରବିବାର ମ୍ୟାଗାଜିନ୍

ରବିବାର, ୫ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୬

ବୌଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟରେ

‘ସେଇଗାଆ’

ପଲ୍ଲୀ ମୂଳକର ପଲ୍ଲୀକବି ନନ୍ଦକିଶୋର

ଡଃ. ଅରୁନ୍ଧତୀ ଦେବୀ

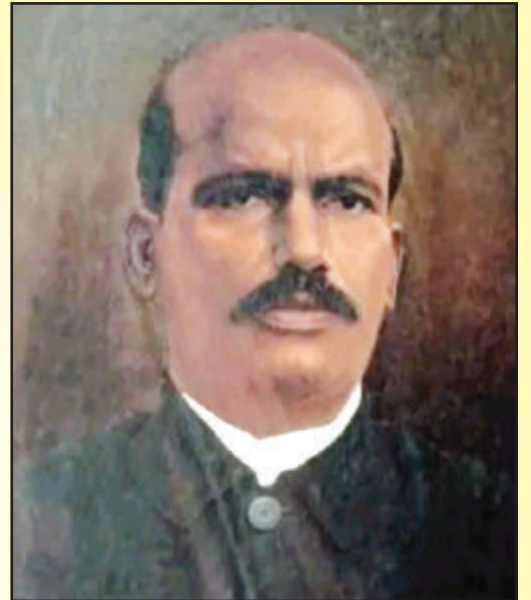
‘ବିଲ କାମ ସାରି ଗୀତ ଗାଇ ଗାଇ... ବାହୁଡ଼ଇ ଚଷା ଘରେ..., ପୋଡ଼ିପିଠା ପୁଡ଼ି ଖାଇ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବସିବ ରୁଲି ମୁଣ୍ଡରେ...’ ଅଥବା ତାମରା କାଉରେ ତାମରା କାଉ ଉଡ଼ି ପରବତେ ବୋବାଉଥାଉ, ଉଡ଼ି ପରବତ ଘୁଞ୍ଚି ଘୁଞ୍ଚିକା ତହିଁରେ ବସିଛି ତିନି ମଞ୍ଜିକା... ଅଥବା ମେଘ ବରଷଇ ଟପର ଟପର କେଶୁର ମାଲିଆ ଗଜ, କୋଉ ରାଜକରେ ରହିଲେ ମୋ ରଜା, ତେଲିଙ୍ଗି ବାଇବ ବଜା...’ ଭଳି ଅଳ୍ପଲ୍ଲୀ ପଦ୍ୟ ମନରେ ଯେଉଁ ଆବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତାର ପଞ୍ଜୀଭୂତ ନାହିଁ। ଆମ ରାଜ୍ୟର ପାଣି-ପବନ, ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନ ଆଦିକୁ ଏଭଳି ସରଳ ଭାଷା ଓ ଛନ୍ଦରେ ରୂପାୟିତ କରିଯାଇଛନ୍ତି ପଲ୍ଲୀକବି ନନ୍ଦକିଶୋର ବଳ। ତାଙ୍କ କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ପଲ୍ଲୀ ଜୀବନ ଓ ପଲ୍ଲୀ ପ୍ରକୃତିର ଅପୂର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ତାଙ୍କ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରି ବ୍ୟାସକବି ଫକୀରମୋହନ ଲେଖିଥିଲେ - ‘ପଢ଼ିଗଲି ବେଗେ ପଲ୍ଲୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବାରତା, କେହି କେବେ କହିନାହିଁ ଏ ପ୍ରକାର କଥା।’ ନନ୍ଦକିଶୋରଙ୍କୁ ପଲ୍ଲୀକବି ଉପାଧି ଜଣେ କେହି ଦେଇନାହିଁ; ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ। ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କ ସାରସ୍ଵତ ପ୍ରତିଭାର ବିଶେଷତ୍ଵ।

ପଲ୍ଲୀକବି ତାଙ୍କ କାଳଜୟୀ ସୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତ ଦିଗର ନବ ଉନ୍ନେଷ କରିଛନ୍ତି। ଧର୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି - ‘ସତବର୍ଷ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରତିମା ପୂଜାରେ, ଯେ ଧର୍ମ ଦୁହେଁ ସଞ୍ଚିତ। କାହାପ୍ରତି କେବେ କୃପିତ ନୋହିଲେ ହୁଏ ସେ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଘିତ।’ କର୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି - ‘ଏ ଜଗତ ସର୍ବ କର୍ମର ଆୟତ୍ତ, କର୍ମ ସୁଖ ଦୁଃଖ ହେତୁ,

କର୍ମ କରେ ସ୍ଵର୍ଗ ନରକ ରଚନା, ଭୋଗ ଜାତ କର୍ମ କ୍ଷେତୁ।’ ସେହିପରି କ୍ଷମା ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି - ‘ରାଜଦଣ୍ଡ ସିନା ଉପୁଜାଏ ଭୀତି, କ୍ଷମା ଭକତି କାରଣ କ୍ଷମାମୟ ହରି ଅନନ୍ତ ସଂସାରେ ପାଳନ୍ତି ବିଶ୍ଵ ଭୂବନ’। ସତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖିଛନ୍ତି - ‘ସତ୍ୟସମ କରୁ ବଚନ କାହିଁ? ମିଥ୍ୟା ଠାରୁ ତିର ମଧୁର କାହିଁ?’ ଭାଗ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କ ରଚନାଟି ହେଉଛି - ‘ଦୁଃଖ ସୁଖ ମିଶା ମିଶି ଏ ବିଶ୍ଵ ସଂସାରେ, କିଏ କେଉଁଠାରେ ବେଶି ଭାଗ୍ୟ ଅନୁସାରେ।’ ଜୀବନର ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅତି ନିଖୁଣ ଭାବରେ ସେ କଲମ ମୁନରେ ତରଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ। କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି - ‘ଦୁଃଖ ସୁଖ ମଧ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ, ସାଧୁବା ମାନିବାର ଶାଶ୍ଵତ ଧର୍ମ।’ ପରୋପକାର ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି - ‘ନିଜ ସୁଖ ସର୍ବେ ଲୋଡ଼ନ୍ତିଭାବେ, ପରନେତ୍ରେ ଧୂଳି ଦିଅନ୍ତି ଲଭେ।’ ତାଙ୍କ ରଚନାରେ ପ୍ରେମ ଓ ପ୍ରୀତି ଅତି ଚମତ୍କାର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି - ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି - ‘ସଂସାରର ପ୍ରେମ ଆବିଳ ଭାଲ, ନିର୍ମଳ ପ୍ରେମ ଏ ସଂସାର ନାହିଁ।’ ପିତାମାତା ଓ ପରିବାର ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କ କାଳଜୟୀ ଧାଡ଼ିଟି ହେଉଛି - ‘ମାତୁ ସ୍ନେହ ସମ କି ଅଛି ସଂସାରେ, ଅଟେ ତା ସରଗ ସୁଧା।’ ଅନନ୍ତ ଅକ୍ଷୟ ଅମୃତ ଭଣ୍ଡାର ପାନେ ନ ମେଷ୍ଟଇ କ୍ଷୁଧା।’ ନିଧା ଓ ପ୍ରଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ କାଳଜୟୀ ଫଳିତ ହେଉଛି - ‘ପ୍ରଜ୍ଞାସିତ ଆଜି ଯାହା ଜନସାଧାରଣ, କରନ୍ତି ତାହାଠାରେ କାଲି ଦୋଷ ଆରୋପଣ।’ କବି ଓ କାବ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କ ରଚନାଟି ହେଉଛି - ‘ଏ ଜଗତେ ସଦା ବାଣୀପାଣି ଭଜଗଣ, ଦରିଦ୍ରତା ଅନାଦରେ ଯାପି ବେ

ଜୀବନ। ଏହି ଆଜ୍ଞା କବି ଭାଲେ ହୋଇଛି ଲିଖିତ ସର୍ବକବି ଜୀବନରେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ।’

ମାହାଙ୍ଗା ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁସୁପୁରରେ ଜନ୍ମିତ ନନ୍ଦକିଶୋରଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଭଜନାନନ୍ଦ ଜେନା ଓ ମାତାଙ୍କ ନାମ ହିରଣ୍ମୟୀ ଦେବୀ। ଶୈଶବରେ ସେ ରସାନନ୍ଦ ଜେନା ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ। ପିତୃସ୍ତ୍ରୀ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର କରିନେବା ପରେ ନାମ ବଦଳି ହୋଇଥିଲା ନନ୍ଦକିଶୋର ବଳ। ବାଲ୍ୟ ଜୀବନ କଟିଥିଲା କୁସୁପୁରରେ। ଗାଁ ଷ୍ଟୁଲରୁ କଟକର ଟାଉନ ଷ୍ଟୁଲ, ରେଭେନ୍ସା କଲେଜିଏଟ ଷ୍ଟୁଲ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନେଶ୍ଵର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ରାଭେନ୍ସା କଲେଜ। କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ବେଳେ ସେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲିଖନ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇଥିଲେ। ନିଜର ପ୍ରଥମ ପ୍ରବନ୍ଧକୁ ପରେ କବିତା ରୂପ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଇଟି ହେଉଛି ପଲ୍ଲୀ ଚିତ୍ର। ନିର୍ଝରିଣୀ, ଚାରୁଚିତ୍ର, ବସନ୍ତ କୋକିଳ, ତରଙ୍ଗିଣୀ, ଜନ୍ମଭୂମି, ନିର୍ମାଣ୍ୟ ଆଦି ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୃତି। ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ଏକମାତ୍ର ଉପନ୍ୟାସ କନକଲତା ମଧ୍ୟ ପଲ୍ଲୀଭିତ୍ତିକ। ଏହି ଉପନ୍ୟାସ ସଂପର୍କରେ ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ବିଶିଷ୍ଟ ଓଡ଼ିଆ କବି ଡ.ମାୟାଧର ମାନସିଂହ ମତ ଦେଇଥିଲେ। ଉପନ୍ୟାସଟି ପଲ୍ଲୀ ଜୀବନର ଓ ପଲ୍ଲୀ ପ୍ରକୃତିର ସୌରଭ ବିତରଣ କରେ। କଟକରେ ଭଜକବି ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପିତ ଟାଉନ୍ ଷ୍ଟୁଲର ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ନନ୍ଦକିଶୋରଙ୍କ କର୍ମମୟ

ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। କିଛି କାଳ ଶିକ୍ଷକତା କଲ ପରେ ସେ ଷ୍ଟୁଲ ସବ୍‌ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ। ବାରମ୍ବାର ଗସ୍ତ, ବଦଳି ଯୋଗୁଁ କ୍ରମେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା। ଏହି କାରଣରୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ ଅବସର ନେଇ ଫେରିଥିଲେ ଗାଁକୁ। ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଅବଶିଷ୍ଟ ଜୀବନ ଗ୍ରାମରେ କଟାଇବେ। ତାହା ହେଲା ନାହିଁ। ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ କଟକ ଆସିଥିଲେ। ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଥିବାବେଳେ ମାତ୍ର ବାଉନ ବର୍ଷ ବୟସରେ ୧୯୨୮ ଜୁଲାଇରେ ତାଙ୍କର ପରଲୋକ ହୋଇଥିଲା। ପଲ୍ଲୀମାଟିର କାଳଜୟୀ ଏହି କାବ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ଚମତ୍କାର ଓ ଅନୁପମସୃଷ୍ଟି ଚିରକାଳ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଓ ସାରସ୍ଵତ ସାଧନା ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣାର ମାର୍ଗ ଦେଖାଇବ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା - ସମ୍ପାଦିକା, ଆଶୋରନୀୟତା ନିରୋଧ ଆଦୋଳନ, କଟକ, ଦୂରଭାଷ : ୯୯୩୭୧୭୨୮୧୦

ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାଉସୀ ମା’ ଓ ପୋଡ଼ ପିଠା

ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା ମହିମା ଅତିବ ବିଚିତ୍ର ଓ ଅଲୌକିକ। ଆମ ମାନଙ୍କ ନିତିଦିନିଆ ଜୀବନରେ ଅନେକଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟ ମାଉସୀ ଆସାନ୍ତି। ଓଡ଼ିଆ ଲୋକ ଚଳଣୀରେ ଏକ କଥା ରହିଆସିଛି - ‘ବାପା ଅଧା ପିଉସୀ, ମାଆ ଅଧା ମାଉସୀ’। ତେଣୁ ସାଧାରଣ ଜୀବନରେ ମାଉସୀ ମା’ଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ଵ ଏହିପରି ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ହୁଏ। ଲୀଳାମୟଙ୍କ ମାଉସୀ ମା’ହେଉଛନ୍ତି ଦେବୀ ‘ଅର୍ଦ୍ଧାସନୀ’। ‘ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମହାତ୍ମ୍ୟ’ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଦେବୀ ଅର୍ଦ୍ଧାସନୀ ପ୍ରଳୟୋଦକକୁ ଶୋଷଣ କରି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶବରଙ୍କ ନିବାସ ସ୍ଥଳକୁ ସୁରକ୍ଷା କରିଥିବାରୁ ଦକ୍ଷତାମାନେ ଏହାକୁ ଇଷ୍ଟଦେବୀଙ୍କର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି। ଗବେଷକ ଶ୍ୟାମ ପ୍ରକାଶ ସେନାପତିଙ୍କ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ନାମକୁ ଅର୍ଦ୍ଧଶୋଷଣୀ ବା ଅର୍ଦ୍ଧସନୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ।

ଯିଏ ହୃଦୟର ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ଭେଦ ବା ଶୋଷଣ କରନ୍ତି ସେ ଅର୍ଦ୍ଧଶୋଷଣୀ ଶକ୍ତି।

ଅର୍ଦ୍ଧାସନୀ ବା ମାଉସୀ ମା’ଙ୍କ ମନ୍ଦିର ରଥ ମାର୍ଗ ବା ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଦକ୍ଷିଣ ପଟା ସାହିର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏବଂ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଓ ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିର ପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଅବସ୍ଥିତ। ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା କେଶରୀ ବଂଶର ରାଜାଙ୍କ ସମୟରେ। ମାଉସୀ ମା’ମୂଳତଃ ଏକ କୃଷ୍ଣପ୍ରସ୍ଥର ନିର୍ମିତ ଦ୍ଵିଭୁଜା ରମଣୀୟ ବିଗ୍ରହ। ବିଗ୍ରହଙ୍କ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇଜଣ ପାର୍ଶ୍ଵଦେବୀ ବିଦ୍ୟମାନ। ମନ୍ଦିରର ଦ୍ଵାର ଦେଶରେ ଦୁଇଟି ବଡ଼ସିଂହ ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡକୁ ମୁହଁ କରି ରହିଛନ୍ତି। ମାଉସୀ ମା’ଙ୍କ ନୀତିକାନ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ ଭୋରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ। ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ଦ୍ଵାରଫିଟା ଯାଇ ମା’ଙ୍କ ସ୍ନାନ, ବେଶ କରାଯିବା ସହ ସକାଳ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଆଳତୀ ପୂର୍ବକ ବାଳ ଭୋଗ କରାଯାଇଥାଏ। ମାଉସୀ ମା’ଙ୍କ ପୂଜା ବନଦୁର୍ଗା ମନ୍ତ୍ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ। ମାଉସୀ ମା’ଙ୍କ ଅନେକ ନୀତିକାନ୍ତି ସବୁ ରହିଛି।

ପବିତ୍ର ନୃସିଂହ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଦିନ ମା’ଙ୍କ ଜଳାଶାୟୀ ଉତ୍ସବ ମହାସମାରୋହରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ। ମା’ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ବୈଷ୍ଣବୀ। ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ମାଉସୀ ମା’ ମନ୍ଦିର ଭଜନଜନଙ୍କ ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ର ବିହୀନ ପାଲଟିଥାଏ। କାରଣ ମହାପ୍ରଭୁ ମାଉସୀ ମା’ଙ୍କ ଦର୍ଶନ ନିମିତ୍ତ ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ଦିନ ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରରୁ ଫେରିଲା ବେଳେ ମାଉସୀ ମା’ଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପାଖରେ ଅଟକି ଆସନ୍ତି ଓ ପୋଡ଼ପିଠା ଖାଇଥାଆନ୍ତି।

ମାଉସୀ ମା’ଙ୍କ ପୋଡ଼ ପିଠା : ମହାପ୍ରଭୁ ବାରୁ ଦେବତା ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ଲୀଳାମୟ ତାଙ୍କର ଲୀଳା ଯେତିକି ଆନନ୍ଦଦାୟକ ସେତିକି ଲୀଳା ମହାତ୍ମ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ। ପ୍ରଥା ଓ ପରମ୍ପରା ଅଛି ମହାପ୍ରଭୁ ମାଉସୀଙ୍କ ଠାରୁ ପୋଡ଼ ପିଠା ଖାଇ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିଥାନ୍ତି। ମାଉସୀ ପୂଣି ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥାନ୍ତି ଆସନ୍ତା

ରଥଯାତ୍ରାକୁ।

ଏଇଠି ଆମେ ପୋଡ଼ପିଠା ସମ୍ପର୍କରେ ଟିକିଏ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା। ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପୋଡ଼ପିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ସେଥିରେ ଛେନା, ଗହମ ଅଣା, ବିଶୁଦ୍ଧ ଘିଅ, ଚିନି, ବାଦାମ, ଖିସିସି, ଅଳେଇଚ, ଲବଙ୍ଗ ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇଥାଏ। ଏ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଏକତ୍ର କରି ମାଟି ତାଡ଼ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସମର୍ପଣ ହୁଏ। ଆମ ନିତିଦିନିଆ ଜୀବନରେ ସର୍ବୋପରି ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରାରେ ଆମେ ମାଉସୀ ଘରକୁ ଗଲାବେଳେ, ମାଉସୀ ତାଙ୍କ ଘରେ ଯେପରି ଭଲ ପାଇବା, ଶୁଣା ଓ ମମତା ଅଜାଡ଼ି ଦେଇଥାନ୍ତି ଠିକ୍ ସେହିପରି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଂସ୍କୃତିରେ ସମାନ ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରା ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି। ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାଉସୀଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ଆଦୃଷ୍ଟତା ଭାବ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ରହିଛି ରଥଯାତ୍ରାରେ ମାଉସୀ ମା’ ମନ୍ଦିରର ନୀତି ତାହାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ।

ପୋପରଡ଼ା, ନୂଆ ବଙ୍ଗର, କଟକ, ଦୂରଭାଷ : ୮୨୪୯୨୭୦୭୨୧
E-mail : chhatoi.sukanta@yahoo.co.in

ବୌଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟରେ 'ଥେରିଗାଥା'

ଡ. ବାସନ୍ତୀ ମହାନ୍ତି

ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ ଜୀବନକାଳରେ ବୌଦ୍ଧ ସଂସ୍କୃତି ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହେବାପାଇଁ ଦେଇନଥିଲେ । ନାନା ବିଧି ଅସତ୍ୟାସ, ଅସହିଷ୍ଣୁତା ଇତ୍ୟାଦି ଅସୁଯ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଭିକ୍ଷୁଭିକ୍ଷୁଣୀମାନେ ସଂଘକୁ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ବୁଦ୍ଧଙ୍କର ନୀରବତା ଅନେକ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିଦେଇଥିଲା । ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଗୌତମଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା ପରାୟଣ ହେଉଥିବା ଦେବବ୍ରତ ପ୍ରଥମେ ସଂଘରେ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ବୌଦ୍ଧଭିକ୍ଷୁ ଭିକ୍ଷୁଣୀଙ୍କ ପାଇଁ କେତୋଟି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲା ଯାହା ପ୍ରତି ବୁଦ୍ଧଦେବ ଆଦୌ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ । ଫଳରେ ସେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ସଂଘ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରି ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଅନ୍ତେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ଭିକ୍ଷୁଭିକ୍ଷୁଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱଖଳିତ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଖାଗଲା । ଏଥିପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବୌଦ୍ଧ ମହାସଭା ମଧ୍ୟ ଆହ୍ୱାନ କରାଗଲା । କିନ୍ତୁ ସମାଧାନର କୌଣସି ପନ୍ଥା ନ ବାହାରିବାରୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ମହାସଂଘ ନାମରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ କଲେ । ଏହି ମହାସଂଘ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମହାଯାନ ନାମରେ ଏବଂ ମୂଳଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ଥବିର ଗୋଷ୍ଠୀ ନାମରେ ପରିଚିତ ହେଲା । ସ୍ଥବିର ଗୋଷ୍ଠୀ ବୁଦ୍ଧଦେବଙ୍କ ମୂଳଶିକ୍ଷା ଓ ନୀତି ନିୟମକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁସରଣ ରଖିଲେ । ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଳ୍ପ ଲୋକ ରହିବାରୁ ଏହାକୁ ହୀନଯାନ କୁହାଗଲା । ହୀନ ନିଜତା ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉ ନ ଥିଲା । ଛୋଟ ବା କ୍ଷୁଦ୍ର ଯାନରେ ଅଳ୍ପ ଲୋକ ବସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନ ଦିଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ମହାଯାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବଡ଼ ଯାନରେ ବହୁ ଲୋକ ବସି ପାରି ହୋଇପାରେ । ଯେହେତୁ ବହୁଲୋକ ପାରିହୋଇଯିବା ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ଏହାର ନୀତିନିୟମରେ କୋହଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା । ଫଳରେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ନେଇ ଅନେକ କଳ୍ପନା ଜନ୍ମନା କାହାଣୀ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଗଢ଼ିଉଠିଥିଲା । ମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ତୁପ ବୌଦ୍ଧ କଳା ସଂସ୍କୃତି ସାହିତ୍ୟ ସବୁ ଏହି ମହାଯାନ ପନ୍ଥାମାନଙ୍କର ପରିକଳ୍ପନା । ଚାନ, ଜାପାନ, କୋରିଆ, ମଙ୍ଗୋଲିଆ ଆଦି ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କରେ ମହାଯାନ ପନ୍ଥାମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ରହିଥିବାବେଳେ ସିଂହଳ କାମ୍ବୋଡ଼ିଆ ବର୍ମା ଆଦି ଦେଶମାନଙ୍କର ହୀନଯାନମାନେ ରହିଲେ । ହୀନ ଯାନୀ ସ୍ଥବିରବାଦୀ ପ୍ରାୟ ଏକା କଥା । ସ୍ଥବିର ଅର୍ଥ ବୁଦ୍ଧ ବୟସ୍କ ବରିଷ୍ଠ ଅର୍ଥରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ପାରେ । ସ୍ଥବିରକୁ ପାଲି ଭାଷାରେ 'ଥେର' ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁମାନେ ହୀନ ଯାନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଥେରବାଦୀ ନାମରେ ପରିଚିତ । ହୀନଯାନୀ ଭିକ୍ଷୁଙ୍କୁ ଥେର ଓ ଭିକ୍ଷୁଣୀଙ୍କୁ ଥେରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଥେରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଗାଥା ଥେରିଗାଥା ନାମରେ ବୌଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟର ଅମୂଲ୍ୟ କୀର୍ତ୍ତି । ଏସବୁ ହୁଏତ ନାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ

ଅନୁଭବସିଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟ । ଥେରୀଗାଥାରେ ୭୮ ଜଣ ଥେରୀ ଲେଖିଛନ୍ତି । ୧୮ଟି ଗାଥାରେ ଥେରୀ ମାନଙ୍କର ନିଜ ଜୀବନର ଅନୁଭବସିଦ୍ଧ କାହାଣୀ ରହିଛି । ଥେରୀ ଗାଥାରେ ମାତ୍ର ୭୩ ଜଣକର ଲେଖା ଅନୁବନ୍ଧିତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଆହୁରି ଶତାଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ବୌଦ୍ଧଗାନ ଓ ଦୋହାସବୁ ବିଶିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଯନ୍ତ୍ରତନ୍ତ୍ର ରହିଛି । ଏସବୁକୁ ସଂଗୃହୀତ କରି ଏକତ୍ର ସଂପାଦନା କରିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏସବୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯାଏ, ଆମ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ନାରୀମାନେ ଅଧିକାର ପାଇଁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯେ ସଂଗ୍ରାମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ସବୁପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି ସେ ଛମ ଦୂରୀଭୂତ ହୋଇଯାଏ । ଆଜିକୁ ଦୁଇହଜାର ଅଡ଼େଇ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ନାରୀ ମୁକ୍ତିକାଞ୍ଚକ୍ଷୀ ଥିଲା । ତା'ର ଅଧିକାର ପାଇଁ

ଲଢ଼ୁଥିଲା । ଲିଙ୍ଗଭେଦ ଭାବ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲା । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମାଜ ପରି ସେତେବେଳେ ସୁଦ୍ଧା ସମାଜରେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ନ୍ୟୁନ ଭାବରେ ଗଣାଯାଉଥିଲା । ସମାଜରେ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଥିଲା, ବିଧବାମାନେ ସାମାଜିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାରେ ଅତିଷ୍ଠ ହେଉଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଖୋଜୁଥିଲେ । ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ପାଇବେ, ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ଅସହାୟ ମହିଳା ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ତରରେ ବୌଦ୍ଧ ସଂଘରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କାର ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱଜନଶୀଳ କାମରେ ଲିପ୍ତ ରହୁଥିଲେ । ପୂତ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଯାପନ କରି ପରିନିର୍ବାଣ ପାଉଥିଲେ । ୧୮ଟି ଥେରୀ ଗାଥାରେ ବୌଦ୍ଧ

ଭିକ୍ଷୁଣୀ ମାନଙ୍କର ଏହି କାହାଣୀ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

ପ୍ରଥମେ ବୁଦ୍ଧଦେବ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବୌଦ୍ଧ ସଂଘରେ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଉ ନଥିଲେ । ବୁଦ୍ଧଙ୍କୁ ଲାଭପରେ ସେ ରାଜପ୍ରସାଦକୁ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଆସି ସେ ଶାକ୍ୟବଂଶର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ କରିଥିଲେ । କିଶୋର ପୁତ୍ର ରାହୁଲ ଏବଂ ଆବାଲ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହ ଇର୍ଷ୍ୟା ପ୍ରଶୋଦିତ ହୋଇ ଶତ୍ରୁତା ଆଚରଣ କରୁଥିବା କକାପୁଅ ଭାଇ ଦେବଦତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏଥିରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ି ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ପ୍ରିୟତମ ଗୌତମଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଯଶୋଧାରା ସଂଘଭୁକ୍ତ ହେବାର

ଅନୁରୋଧକୁ ଏତାଇ ଦେଇ ସହସ୍ରା ଫେରି ଯାଇଥିଲେ । ପୁରୁଷଙ୍କ ପରି ନାରୀର ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକମାର୍ଗର ପଥକୁ ହେବାର ଅଧିକାର ଅଛି । ତାକୁ ଏ ଅଧିକାରରୁ କେହି ବଞ୍ଚିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଏକ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପରେ ଉପନୀତ ହୋଇ ସେ ପାଞ୍ଚଶହ ଶାକ୍ୟରମଣୀଙ୍କ ସହ ପଦବ୍ରଜରେ ସଂଘାଭିମୁଖୀ ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧ ବାରଣାସୀରେ ଥିଲେ । ଧୂଳି ଧୂସରିତ ରାସ୍ତାରେ ଲକ୍ଷିତ ମସ୍ତକ ଗୈରିକ ବସନରେ ଶାକ୍ୟ ରମଣୀଙ୍କୁ ଏହିପରି ବିଦ୍ରୋହିଣୀ ବେଶରେ ଅବଲୋକନ କରି ବୁଦ୍ଧଙ୍କର ପରମଶିଷ୍ୟ ଆନନ୍ଦଙ୍କୁ ଆଉ କିଛି ବୁଝିବାକୁ ବାକି ରହିଲାନାହିଁ । ସେ ସହସ୍ରା ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଶାକ୍ୟରମଣୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ନେଉଥିବା ଗୋପାଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଇଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ ଅବସ୍ଥା କିପରି ଅସମ୍ଭବ ହେବ ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଅଗତ୍ୟା ଅନ୍ୟନ୍ୟୋପାୟ ହୋଇ ବୁଦ୍ଧଦେବ ସ୍ୱଗତୋକ୍ତି କଲେ । ଆନନ୍ଦ ! ଯେଉଁ ସଂଘ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିଷ୍ଠିବ ବୋଲି ମୁଁ ଆଶା ପୋଷଣ କରିଥିଲି, ତାହା ପାଞ୍ଚ ଶହ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ !

ବୁଦ୍ଧଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷ ବଦଳରେ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚଶହ ବର୍ଷରେ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ଅବକ୍ଷୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଲା । ସୁସ୍ଥ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଉଠେ ଯେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ସଂଘଭୁକ୍ତ କରିବା ମୂଳରେ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ପ୍ରଧାନ ମାନସିକତା ରହିଲା ତାହାହିଁ ଭାରତର ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମର ପତନର କାରଣ ହେଲା ।

ନାରୀମାନଙ୍କୁ ସଂଘଭୁକ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବୁଦ୍ଧଦେବ ଆନନ୍ଦଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ରଖିଥିଲେ । ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ସଂଘଭୁକ୍ତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଷ୍ଟଗୁରୁ ଧର୍ମପାଳନ କରିବାପାଇଁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯଶୋଧାରା ମହାପ୍ରଜାପତି ଗୌତମୀଙ୍କ ସହ ପାଞ୍ଚଶହ ନାରୀ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ବିମ୍ବିସାରଙ୍କର ମହିଷୀ କ୍ଷେମା, ସାରୀପୁତ୍ରଙ୍କର ତିନି ଭଉଣୀ ଝୁଳା ଉପଝୁଳା ଓ ଶିଶୁ ଉପଝୁଳା

ଓ ତାଙ୍କର ଗୃହଦାସୀ କନ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣା, ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କନ୍ୟା ମୁକ୍ତା, ଆପ୍ରପାଳି, ଗଣିକା ଅର୍ଦ୍ଧକାଶୀ, ବିମ୍ବଳା, ବଣିକ କନ୍ୟା ପଟ୍ଟୟର ଆଦି ନାରୀମାନେ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଥେରୀଗାଆରେ ଥିବା ଗାଆମାନଙ୍କର ରଚୟିତା ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ନିବିଶେଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରର ମହିଳା ସଂଘରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଲେ । ସାଂପ୍ରତିକ କାଳପରି ତତକାଳୀନ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ ମହିଳାମାନେ ପତିତା, ଗଣିକା, ଅସହାୟା, ଅରକ୍ଷଣୀୟା, ମହିଳା ଥିଲେ । ଯଶୋଧାରାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଶ୍ରୟ ପାଇଗଲେ । ତା'ପରେ ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧପୁତ୍ର ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଅବସର ପାଇଲେ । ନିର୍ବାଣ କାମୀ ହେଲେ । ବୁଦ୍ଧ ଏହି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସଂଘଭୁକ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଆଠଟି ସର୍ତ୍ତ ରଖିଥିଲେ । ଏହାକୁ ଅଷ୍ଟଗୁରୁ ଧର୍ମ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହି ସର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଉପସଂପଦା (ଦୀକ୍ଷା) ଗ୍ରହଣ କରିବେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବୟସର ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ସବୁ ବୟସର ଭିକ୍ଷୁ ବା ଶ୍ରମଣମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଣାମ କରିବେ । କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଥେରୀମାନେ ଏକୃତିଆ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାପାଇଁ ଜଣେ ଥେର ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତି ମାସରେ ଦୁଇଥର ଥେରୀମାନେ ଥେରମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ମହିଳାଟିଏ କୌଣସି ଶ୍ରମଣଙ୍କ ପାଖରୁ ଉପସମ୍ପଦା ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ଭିକ୍ଷୁମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାପାଇଁ ପଡ଼ିବ । ଭିକ୍ଷୁମାନେ ଅନୁମୋଦନ କଲେ ଭିକ୍ଷୁଣୀ ଉପସଂପଦା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ । କୌଣସି ଭିକ୍ଷୁଣୀ ଯଦି ଅପରାଧ କରନ୍ତି ତେବେ ଭିକ୍ଷୁ ଭିକ୍ଷୁଣୀ ଉଭୟ ସଂଘ ବସି ବିଚାର କରିବେ ଓ ତା'ର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ବିଧାନ କରିବେ । ନାରୀଟିଏ ସଂଘଭୁକ୍ତ ହୋଇ ଉପସମ୍ପଦା ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରଥମେ କୌଣସି ଶ୍ରମଣଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ଦୁଇବର୍ଷ ଗ୍ରାହଣ୍ୟ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ହେବ । ତା'ପରେ ସେ ଯଦି ଫେରିଆସେ ତେବେ ସେ ଭିକ୍ଷୁଣୀ ହୋଇପାରିବ । ଭିକ୍ଷୁ ଭିକ୍ଷୁଣୀ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଇର୍ଷ୍ୟା ବାଦ କରୁ ସମାଲୋଚନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶେଷ ସର୍ତ୍ତଟି ହେଲା ଉପସଂପଦା ନେଲାପରେ ବିକ୍ଷୁଣୀମାନେ ଭିକ୍ଷୁ ସହ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କରିବେ ନାହିଁ । ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଭିକ୍ଷୁମାନେ ଭିକ୍ଷୁଣୀମାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା ବା ଉପଦେଶ ଦେଇପାରିବେ । ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ଅଷ୍ଟ ଗୁରୁ ଧର୍ମକୁ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପର ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ଅଷ୍ଟଗୁରୁ ଧର୍ମ ହିଁ ସଂଘ ଅବକ୍ଷୟର କାରଣ ହେଲା ।

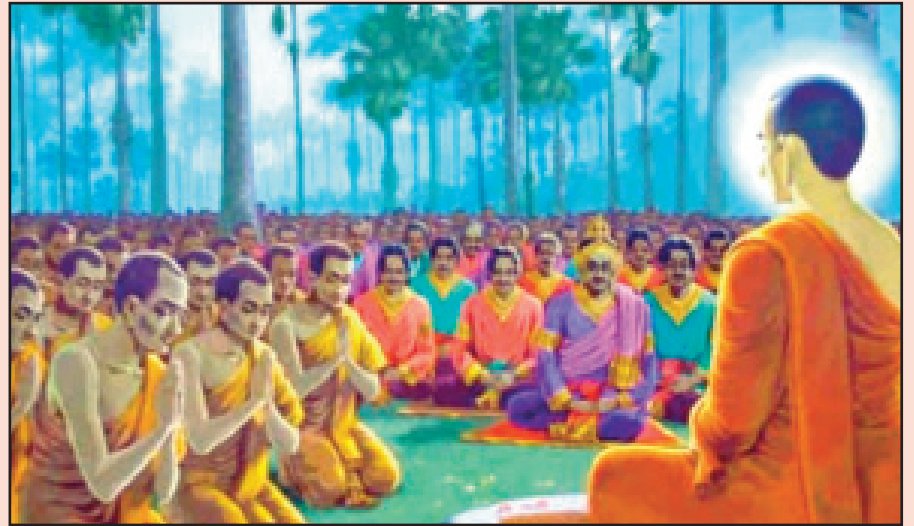
ସଂଘ ଭିତରେ ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରେକିବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧ ଦେବ ଅଷ୍ଟଗୁରୁ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭବତଃ ଏହି ଅଷ୍ଟଗୁରୁ ଧର୍ମରେ ଥେର ବା ଭିକ୍ଷୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଭିକ୍ଷୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅନୁଶାସନରେ ଅନୁବନ୍ଧିତ କରାଗଲା ତାହାହିଁ ସଂଘ ପତନର କାରଣ ହେଲା । ଯେଉଁ ଅଧିକାର ଦାବୀରେ ଯଶୋଧାରା ଓ ଗୌତମୀ ଶାକ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଆସିଥିଲେ ସେ ଅଧିକାର ବୁଦ୍ଧଦେବ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସତ କିନ୍ତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଲେ ନାହିଁ । ଅଷ୍ଟଗୁରୁ ଧର୍ମ ଭିତରେ ପୁରୁଷ ଭିକ୍ଷୁମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ରହିଲା । ଭିକ୍ଷୁଣୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାର ଓ ଅନୁଶାସନରେ ରହିଲେ । ଫଳରେ ଭିକ୍ଷୁଣୀ ବା ଥେରୀମାନେ ନିଜକୁ ଥେରମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦ୍ୱ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ବୋଲି

ଭାବିଲେ । ସକଳ ସୁଜନଶୀଳତା ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟଭିଚାର ରୋକାଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଫଳରେ ବିଦ୍ରୋହ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟା ହେଲା । ସଂସ୍କୃତ ବିଶ୍ୱସ୍ତୁତ ହେଲା । ଧର୍ମମତରେ ବିଭେଦ ଦେଖାଗଲା । ତନ୍ତ୍ରଯାନ ଆସର ହବୁବିଦ୍ୟାଶା ମାଧ୍ୟମରେ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମକୁ ବିଶ୍ୱାସଭାଜନ କରିବାପାଇଁ ବୌଦ୍ଧଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଚାଲିଲେ । ଏସବୁ କେବଳ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ଅବକ୍ଷୟଶୀଳତାକୁ ସୂଚକ ଦେଲା । ବୁଦ୍ଧ ଦେବଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ହେଲାନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପରିନିର୍ବାଣର ୫୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ଭାରତକୁ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ଅବକ୍ଷୟ ହୋଇ ଚୀନ, ଜାପାନ, କୋରିଆ, ତିବେତ, ମଙ୍ଗୋଲିଆ ଆଦି ଅଞ୍ଚଳରେ ବିସ୍ତାର ଲାଭ କଲା ।

ଆଜିକୁ ଅଢ଼େଇ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଭାରତର ନାରୀମାନେ ନିଜର ଅଧିକାର ସଂପର୍କରେ ସଚେତନ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଚମତ୍କାର ସୁଜନଶୀଳତା ଥିଲା । ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ଦର୍ଶନ ଆଲୋଚନା କଲାବେଳେ ପ୍ରାୟତଃ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ଏଡ଼େଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ଯେଉଁ ନାରୀସ୍ୱର ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି ତାହା ଯେ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏଇ ମାଟିରେ ସମ୍ଭବ ଥିଲା, ତାହା ଆମପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ବଡ଼ ଉପଲବ୍ଧି । ଥେରାଗାଥା ସାରସ୍ୱତ କୃତି ପ୍ରାଦେଶିକ ଭାଷାମାନଙ୍କରେ ଅନୁଦିତ ହେଲେ ସେହି ଥେରାଗାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯଥାର୍ଥ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୋଧ ହେବ ।

୨୧୩ ସି-ବୁକ୍, ଏମେରାଲ୍ଡ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ,
ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୬
ମୋ- ୯୪୩୭୦୩୩୦୭୪
E-mail: basantimohanty12@gmail.com

ମନକୁ ଆସିଲା ଯାହା ୭୪ ତୁମେ ଡାଲେ ଡାଲେ ଗଲେ...

ସୌମ୍ୟଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ନୀର୍ଘ ପରୀକ୍ଷା ଉପାଖ୍ୟାନକୁ ନେଇ କାଳି ଜଣେ ଭଦ୍ରବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, ‘ତୁମେ ଡାଲେ ଡାଲେ ଗଲେ, ଆମେ ପଡ଼େ ପଡ଼େ ଯିବା ଲୋକ... ତୁମେ କଣ ଆମକୁ ଧରିବ... ? କଥାଟା ସତରେ ମନକୁ ଛୁଇଁଗଲା । ଗତମସିର ନୀର୍ଘ ପରୀକ୍ଷାକୁ ନେଇ ଏତେ ଭୂମି ଡୋଫାନ ହେଲା, ପୁରୀ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ରକ୍ଷା ହେଲା । ୨୩ ଲକ୍ଷ ପିଲା ଆଉଥରେ ଫର୍ମ ଭରିଲେ, ଅବଶ୍ୟ ଆଉଥରେ ପଇସା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସାରାଦେଶରୁ କେଜିଜି ପିଲା ନୈରାଶ୍ୟରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାର ଖବର ମିଳିଲା । ପଇସା ଫେରେଇବାପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏକାଉଣ୍ଟ ସହ ଆଧାର କାର୍ଡର ବିବରଣୀ ଦେବାକୁ ପଡୁଥିବାରୁ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତଥ୍ୟ ପଦରେ ପଡିଲା । ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ମାଗଣା ବସ ସେବା ଯୋଗେଇ ଦିଆଗଲା । ମାନ୍ୟବର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବି ଦିଲ୍ଲୀ ବିମାନ ବନ୍ଦରେ ୪୫ ମିନିଟ୍ ବସିଥିବାରୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ସମ୍ଭବ ପରିବେଷଣ ହେଲା । ଅଭୂତପୂର୍ବ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତରେ ଆଉଥରେ ଗଲା ରବିବାରଦିନ ସେଇ ନୀର୍ଘ ପରୀକ୍ଷା ଆୟୋଜିତ ହେଲା । ଏଥରର ପୁନଃପରୀକ୍ଷା ବି ବିବାଦରୁ ମୁକ୍ତ ରହିପାରିନାହିଁ । ୨୩ ଲକ୍ଷ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଲକ୍ଷ । କିନ୍ତୁ ସରକାରୀ ଆଦେଶରେ ସାରା ଦେଶରେ ୧୫ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କର ଟେଲିଗ୍ରାଫ ବନ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା ସତ୍ତ୍ୱେ କାଳ । ବିବାଦ ଯାଇ କୋର୍ଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ସପକ୍ଷ ଓ ବିପକ୍ଷ ଉଭୟ ଦଳିଲ ତର୍କମା କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସରକାରୀ ଆଦେଶକୁ ଠିକ୍ ବତେଇଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କଣ ନୀର୍ଘ ପରୀକ୍ଷାର ସୁଛତା ଆସିଗଲା କି... ? ବର୍ତ୍ତମାନ ତରଳମାନ ଖୋଜିନେଲେ, ଅପରାଧୀମାନେ । ନୀର୍ଘ ପରୀକ୍ଷାର ଚୋର ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ରର ଚାହିଦା ଆହୁରି ବଢିଗଲା । ଅସାମାଜିକ ତତ୍ତ୍ୱ ମାନେ ଟେଲିଗ୍ରାଫକୁ ଛାଡି ହାଟସଆପ/ଇନଷ୍ଟାଗ୍ରାମରେ ନକଲି ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ପଠେଇବାରେ ଲାଗିଲେ ଓ ସଂଗଠିତ ଭାବେ ପଇସା କାରବାର ବି କରାଗଲା । ଅବଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ଜଣାପଡିଲା ଯେ, ସେ ସବୁ ଅସଲି ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ନଥିଲା । ମାତ୍ର ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ କିଣିବା ପାଇଁ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଛକାପଞ୍ଚା ଲାଗିଲା । ଯିଏ ଯାହା ପାରିଲା, ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ନାଁରେ ବିକ୍ରି କରିବାର ଖବର ସାମ୍ବାଦ୍ୟ ଆସିଲା । ସତରେ ଆମ ଲୋକଙ୍କର ଦୂର୍ଭିକ୍ଷକୁ ମାନିବାକୁ ପଡିବ । ଏଇଥିରେ ସେମାନେ ଓହ୍ଲାଇବେ । ବିଭିନ୍ନ ଜାଗାରୁ ଖବର ଆସିଲା, ସାମାନ୍ୟ ବିଳମ୍ବରେ ପହଞ୍ଚିବାରୁ ପରୀକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରେଇ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ବିଦିଶାରେ ୫୦ କିମି ଦୂରରୁ ଆସି ଝିଅଟିଏ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଲାନି ବୋଲି କେତେ କନ୍ଦାକଣ କଲା । ପୁଣି ତେଲେଙ୍ଗାନାରେ ୨ ମିନିଟ୍ ତେରୀରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଝିଅଟି ଗୋଟି ପାଖରୁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ନପାରିବାରୁ ତା’ର ମା ସୁରକ୍ଷାକର୍ମୀଙ୍କ ଗୋଡ଼ତଳେ ପଡି ନେହରୁ ହେଉଥିବାର ଭିତରୁ ବି ଖୁବ ଭାଇଭାଲ ହେଲା । କର୍ଣ୍ଣଟକର ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ୨ ଜଣ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ତେରୀରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ପ୍ରବେଶ ନକରିପାରିବାରୁ କଂଗ୍ରେସର ରାଜିକୁ ଦାୟୀ କଲେ । ମାତ୍ର ପୁଲିସ ପକ୍ଷରୁ ଯାଞ୍ଚରୁ ଜଣାପଡିଲା ଯେ ସେମାନେ କଂଗ୍ରେସର ରାଜି ଥିବା ରାସ୍ତାରେ ଆସିନଥିଲେ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଠାରୁ ଅଳ୍ପଦୂରରେ ଘର ହୋଇଥିବାରୁ ୧୨.୫୭ ରେ ଘରୁ ବାହାରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ପ୍ରବେଶର ସମୟ ଥିଲା ୧.୩୦, କିନ୍ତୁ ପ୍ରବେଶ ପ୍ରକ୍ରିୟା ତ’ ୧୧ଟାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଥିଲା, ସେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ନିଆସି ଶେଷ ସମୟକୁ କାହିଁକି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ... ? ମୁଁ ବି ଏଥର ଗୋଟି ପରୀକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରରେ ସକାଳ ୮ଟାରୁ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲି । ଝିଅଟିଏ ଆସିଥିଲା ଯେ, ହାତରୁ ମୁଦି ଖୋଲି ନଥିବାରୁ ମେଟାଲ ଡିଟେକ୍ଟର ଶବ୍ଦ କଲା । ପୋଲିସ କର୍ମୀମାନେ ଛାଡ଼ିବାକୁ ନାରାଜ । ମୁଁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଲି, ବିଲେଇ ଆଖୁଡ଼ିଛି ବୋଲି ହାତ ପୁଲିସି ଯାଞ୍ଚାତକ, ତେଣୁ ମୁଦି ଖୋଲି

ହେଉନି । ଦୂରତ ଡାଲେ ଡାଲି ପୁଣି ଯାଞ୍ଚ କରେଇଲି ଆଉ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା ରୂପେ ପରୀକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରକୁ ପ୍ରବେଶ କରେଇଲି । ଗତଥର ପରି ଏଥର ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା କାଞ୍ଚ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ପାଳନ କରାଯାଉଥିଲା । ୨ ଥର ମେଟାଲ ଡିଟେକ୍ଟରରେ ଟେକି ଓ ପୁଣ୍ୟପୁଣ୍ୟ ତନଖି ପରେ ପୁଣି ବାୟୋମେଟ୍ରିକ ସୁରକ୍ଷା ଯାଞ୍ଚ । ଏବଂ ଏସବୁ ସରିଲା ପରେ ଫଟୋ ଓ ସ୍ୱାକ୍ଷରର ମ୍ୟାଟ୍ କରାଯାଉଥିଲା । ତେଣୁ ଜଣ ପିଛା ୫-୧୦ ମିନିଟ୍ ଲାଗିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏସବୁ ପାଇଁ ତ’ ପ୍ରବେଶ ସମୟ ୩ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ଜଣେଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଜଣେ ଛାତ୍ର ପୁଣି ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ଯଦି ଏବେଠୁ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇପାରୁନାହିଁ ତେବେ ସେ ଜୀବନରେ ଶୁଣିଲାର ମୁଲ୍ୟ କେବେ ଆଉ ବୁଝିବ... ? ? ଆହୁରି ଏକ ଖବର ଆସିଛି ହାଇଦ୍ରାବାଦରୁ । ଜଣେ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ପରୀକ୍ଷାର ୨ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ପରୀକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଶୌଚାଳୟର ଭେଣ୍ଟିଲେଟରରେ ଲୁଚେଇରଖିଥିଲେ ମୋବାଇଲ । ପରୀକ୍ଷା ମଝିରେ ଯାଇ ବାଥରୁମ୍‌ରେ ଗୁଲୁଲୁ ସର୍ଦ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତର ଖୋଜୁଥିବା ବେଳେ ପୁଲିସ ହାତରେ ଧରାପଡିଛନ୍ତି । ଆଉ ଜଣେ ଛାତ୍ରୀ ନିଜ ଅନ୍ତଃସଂସ୍କରେ ଲୁଚେଇ ମୋବାଇଲ ନେଇଯାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଧରାପଡିଲା ପରେ ସୂକ୍ତି କଲେ ଯେ ସେ କେବଳ ଏଆଇ (କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତା) ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜୁଥିଲେ । ଉଭୟ ମାମଲାରେ ଗିରଫ ହୋଇ ମୋବାଇଲ ଜବତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବୁଝିପାରୁନି, ଯଦି ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରରେ ମୋବାଇଲ ଜାମର ଲାଗିଥିଲା, ସେମାନେ ଇଣ୍ଟରନେଟ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ମୁଁ ନିଜେ ସେ ଦିନସାରା ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିନାହିଁ । ଏଠି ପରୀକ୍ଷାର ସୁଚ୍ଚତା କଥା ଉଠିଛି ମାନେ ବିହାରର କଥା ନକହିଲେ କାହାଣୀ ଅଧୁରା ରହିଯିବ । ଦିନଥିଲା, ସେଠି ‘ସଲୁର ଗ୍ୟାଙ୍ଗ’ ଖୁବ ସକ୍ରିୟ ଥିଲେ । କଲେବଳେ କୌଣସି ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷାରେ ବୋଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଥିଲେ । ପରୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଠାରୁ ଲାଗିଯାଉଥିଲେ କାମରେ । ଅକ୍ଷର ମିଳେଇ ଉତ୍ତର ଲେଖିବା ଅଭ୍ୟାସ କରିବାଠାରୁ ଫଟୋ ସହ ମେଲ ଖୁବଇ ଚେହେରା ସଜାଡିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସବୁ କିଛି କରୁଥିଲେ ଏ ଅସାମାଜିକ ତତ୍ତ୍ୱମାନେ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଯୁଗ ବଦଳିଛି, ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀ ବି ନୂଆ ଆସିଛି । ପୁଣି ପରୀକ୍ଷାର ଚାହିଦା ହିସାବରେ ମୁଲ୍ୟ ବି ବଢିଛି । ପୁରୁଣାକାଳିଆ ତରଳ ଆଉ ଚଳିବ ନାହିଁ, ଏଣୁ ସିଧା ହାତ ମିଳେଇଛନ୍ତି ବାୟୋମେଟ୍ରିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥା ସହ । ଆଗରୁ ଠିକଣା ହୋଇଥିବା ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ବିହାରର ଲଖିସରାଇ ଠାରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ଅନ୍ୟ ୯ ଜଣ ନକଲି ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ଧରାପଡିଛନ୍ତି । ସାଥରେ ବି ଗିରଫ ହୋଇଛନ୍ତି ବାୟୋମେଟ୍ରିକ ସଂସ୍ଥାର ୨୧ ଜଣ । ସିର୍ ପିଛା ୬୦ ଲକ୍ଷ ଦର ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏହି ନକଲି ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ ପାଇଥାନ୍ତେ ଜଣ ପିଛା ୩୫ ଲକ୍ଷ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା, ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଦେଶର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଢୁଥିବା ଡାକ୍ତରୀ ଛାତ୍ର । ନିଜର ଲୋଭ ପାଇଁ ଏବେ ଗିରଫ ହୋଇ ଜେଲରେ । ଏତେ ଅଳ୍ପ ବୟସରୁ ଡାକ୍ତରୀ ପଢୁଥିବା, ପୁଅଝିଅ ମାନେ ଏସବୁ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି... ?

ଇମ୍ରାନ ହାସମୀ । ପୁଣି ସେଇବର୍ଷ ଆସିଥିଲା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ‘ସେଟସ’, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିନେତା ଅଫତାବ ଶିବଦାସୀନୀ, ପୋଲିସ ହୋଇ ଚୋର ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ଲିକ୍ ଗ୍ୟାଙ୍ଗର ମାଷ୍ଟର ମାଇଣ୍ଡ, ଶ୍ରେୟସ ତଲପଡେ ଓ ସାରାଦେଶରେ ଖେଳିରହିଥିବା ସେମାନଙ୍କ କଳାସାମ୍ରାଜ୍ୟର । ୨୦୨୧ରେ ଆସିଥିଲା ‘ହୁସିଲକ୍ସ’ ନାମକ ଡ୍ରୋବିରିଜ, ଯେଉଁଥିରେ ମେଡିକାଲ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିୟୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଚାଲିଆସୁଥିବା ଗଡ଼ବଡ଼ିକୁ ଖୁବ ତଥ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ ଭାବେ ଦେଖେଇଛନ୍ତି ନିର୍ମାତା । ପୁଣି ଗତବର୍ଷ ଆସିଥିଲା ନେତଫ୍ଲିକ୍ସ ରେ ‘ପେପର ଲିକ୍’ ନାମକ ଡ୍ରୋବିରିଜ, ଯେଉଁଥିରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଓ ଉତ୍ତରଭାରତରେ ଲୋକସେବା ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ଆରକ୍ଷା ନିୟୁକ୍ତିରେ ଅନିୟମିତତାକୁ ଉଜାଗର କରିଥିଲେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ । ଏବେ ପୁଣି ଆସିଛି ସେଇ ସମାନ କାହାଣୀର ଅନ୍ୟ କିଛି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନେଇ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ‘ଏଗଜାମ୍’ । ଏସବୁ କ’ଣ ନିରୁତା ମନୋରଞ୍ଜନର ଖୋରାକ କି ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଏସବୁ ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିକଳ ଚିତ୍ରର ପରିଭାଷା ମାତ୍ର । ବେଳେବେଳେ ଜୀବନର ସତକାହାଣୀ ବି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଏ । ଯେମିତି ଏଇ ନୀର୍ଘ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ଭାବୁରିଆ ସ୍ଥିତ ବିନୋଦିନୀ ବାଳିକା ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିବା ସୃଷ୍ଟି ଦୁବେଙ୍କର କାହାଣୀ । ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ୯ ଟି ପଞ୍ଜରାହାତ ଭାଙ୍ଗିଛି, ପୁସ୍ତକ ସଂକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ନିଶ୍ୱାସ ନେଇପାରୁନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପରେ ସେ ଭେଣ୍ଟିଲେଟରରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପରୀକ୍ଷାରେ ବସିଲେ । ଏଭଳି ସାହସୀ ଓ ଉତ୍ସାହୀ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ଆଗରେ ଆମ ଜୀବନର ସଂଘର୍ଷ ବି ବେଳେବେଳେ ଛୋଟ ଲାଗେ । ଏଥରର ନୀର୍ଘ ପରୀକ୍ଷାର ବିବାଦ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ନାଗପୁରର ଛାତ୍ରକୁ ଆବୁଧାବୀରେ ମିଳିଥିବା ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରକୁ ନେଇ । ପୁଣି କଟକର ଜଣେ ଛାତ୍ର ପାଇଥିଲେ ତେରାଫୁନରେ ପରୀକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର । ଏ ଉଭୟ ମାମଲାରେ ଜାତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ଏଜେନ୍ସୀ ସ୍ୱସ୍ତି କରିଛି ଯେ, ସେମାନେ ନିଜେ ହିଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ହିଁ ଆବେଦନ ହୋଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର । ଆବୁଧାବି ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କର ତ’ ପାସପୋର୍ଟ ହିଁ ନାହିଁ । କେବଳ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ରହିବା ପାଇଁ ଏହା ତାଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ନଥିଲା ତ’... ? କିନ୍ତୁ ମୋର ଛୋଟିଆ ପୁଷ୍ପରେ ଗୋଟି ଛୋଟ ସନ୍ଦେହ । ସଂସ୍କୃତ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ତ’ ବର୍ଷଯାକ ପରୀକ୍ଷା ଆୟୋଜନ କରୁଛି । କାହିଁ ସେଥିରେ ତ’ ଏତେ ବିବାଦ ହେଉନି । ଯୁକ୍ତିସି ଓ ଏସଏସବି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଏଜେନ୍ସୀ (ସଂସ୍ଥା) ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ପରୀକ୍ଷାରେ ଏତେବେଳା ଅନିୟମିତତା ଦେଖାଯାଉନି । ସେଥିରେ ତ, ଭୁଲ ପରୀକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଆବେଦନ ହେଲେ, କି ବିଳମ୍ବରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ କେହିବି ବି ହୋ ହାଲୁ କରୁନାହିଁ । ମୋର ତ’ ସନ୍ଦେହ ହେଉଛି, କାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଏନ୍ଟିଏ ବା ଜାତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ସଂସ୍ଥାନର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ରହିଯାଇନି ତ’... ? ନହେଲେ ଏମାନେ ଡାଲେଡାଲେ ଗଲେ, ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀ ମାନେ ପଡ଼େପଡ଼େ ଯାଉଛନ୍ତି କିପରି... ? ତ୍ରୁଟି ନିଶ୍ଚୟ ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ହିଁ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଯେପରି ହେଉ ଖୋଜି ବାହାର କରି, ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ହେବ । ନହେଲେ ଆଗକୁ ଆହୁରି କେତେ ଯେ, କେଳେକାରୀ ହବ, କହି ହେବନି.. । ନାଁ କଣ କହୁଛନ୍ତି... ! ଛାଇ, ଜଗନ୍ନାଥ ବିହାର ଭଦ୍ରକ, ମୋ-୭୦୦୮୭୦୧୧୨୧୧

ଫ୍ୟାସନ୍

ସ୍କିନ୍ କେୟାର

ବୟସ ବଢ଼ିଲେ ଆମର ସ୍କିନ୍ରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ବୟସାଧିକ କାରଣରୁ ଆମ ଚୂଚାରେ ବିଭିନ୍ନ ଦାଗ, ରିଙ୍କଲ୍ ଓ ଲୋଚାପଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ବୟସ ଅଧିକ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଶରୀରରେ କୋଲାଜେନ୍ ନାମକ ପ୍ରୋଟିନର ଅଭାବ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ତେବେ ଏହାର ଅଭାବ ଦୂର କରିବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଲାଇଫ୍ ଷ୍ଟାଇଲ ଟ୍ରିକ୍ ରହିଛି ଯାହାର ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହୁଏ । ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ସେହିଭଳି କିଛି ଟ୍ରିକ୍ ବିଷୟରେ ।

ଖାଦ୍ୟରେ ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ, ଓମେଗା-୩, ପ୍ରୋଟିନ୍ ଆଡ଼ି କରନ୍ତୁ । ଖାଦ୍ୟରେ ପନିପରିବା, ଫଳ, ମାଛ, ଶାଗ, ଦହି ଖାଆନ୍ତୁ ଏହା ଚୂଚା ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ଲୋସନ:

ସେହିଭଳି ଯେତେବେଳେ ବି ବାହରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଖରା ପାଇଁ କି ନିଆଉ ସନ୍ଧ୍ୟା ଲୋସନ୍ ଲଗାନ୍ତୁ । ଏହା ଚୂଚା ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଉପକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଟ୍ୟାନ୍ ଦୂର କରିଥାଏ ଏବଂ ଚର୍ମରେ ଗ୍ଲୋ ଆଣିଥାଏ ।

ଫେସିଆଲ ମସାଜ:

କୋଲାଜେନ୍ ରେଗୁଲେଟ୍ କରିବାର ସବୁଠାରୁ ଇଫେକ୍ଟିଭ୍ ଉପାୟ ହେଲା ସ୍କିନ୍ ମସାଜ । ପ୍ରତିଦିନ ମୁହଁକୁ ହାଲୁକା ହାତରେ ମସାଜ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ବୁଡ଼ ଫ୍ଲେକ୍ସ ସହିତ ସ୍କିନ୍ରେ ଆକ୍ସିଜେନ୍ ମାତ୍ରା ବଢ଼ିଥାଏ ।

ସାମାନ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଆମ ସ୍କିନ୍ ପାଇଁ ଚନିକ ଭଳି କାମ କରିଥାଏ । ସ୍କିନ୍ରେ ବୟସ ବଢ଼ିବା କାରଣରୁ କମିଥିବା ପୋଷଣକୁ ଏହା ପୁରଣ କରିଥାଏ । ଏହା ସହ ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟରେ କୋଲାଜେନ୍ ବଢ଼ିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଡାଏଟରେ ଧ୍ୟାନ:

ତେବେ ବାହାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର୍କ ସହିତ ନିଜ ଡାଏଟରେ ଖାସ ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ଭିଟାମିନ୍-ସି:

ନିଜର ସ୍କିନ୍ କେୟାର ରୁଟିନ୍ରେ ଭିଟାମିନ୍-ସି

ରୋଷେଇ ଘରୁ

ଚିକେନ୍ ମଲାଲ ଗ୍ରେଭି

ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ: ଚିକେନ୍, ଦହି, କ୍ଷୀର, କାଜୁ, ପିଆଜ, ଟମାଟୋ ପେଷ୍ଟ, ଅଦା-ରୁସା ପେଷ୍ଟ, ଧନିଆ ପାଉଡ଼ର, ଜିରା ପାଉଡ଼ର, ଗୋଲମରିଚ ପାଉଡ଼ର, ଗରମ ମସଲା, ହଳଦୀ, ଲେମ୍ବୁରସ, ଲୁଣ, ଘିଅ, ଫ୍ରେସ୍‌କ୍ରିମ୍, କଣ୍ଟରୀ ମେଥୁ, କଞ୍ଚାଲଙ୍କା, ଧନିଆପତ୍ର ।

ପ୍ରଣାଳୀ: ଚିକେନ୍‌କୁ ଧୋଇ ସେଥିରେ ଦହି, ଅଦା-ରୁସା ପେଷ୍ଟ, ଧନିଆ ପାଉଡ଼ର, ଜିରା ପାଉଡ଼ର, ଗୋଲମରିଚ ପାଉଡ଼ର, ଗରମ ମସଲା, ହଳଦୀ, ଲେମ୍ବୁରସ, ଲୁଣ ପକାଇ ମ୍ୟାରିନେଟ୍ କରି ୩୦ମିନିଟ୍ ରଖନ୍ତୁ । କାଜୁ ଏବଂ କ୍ଷୀରକୁ ଗ୍ରାଭି କରନ୍ତୁ । କଡ଼ାଇରେ ତେଲ ଗରମ ହେଲେ ପିଆଜକୁ ହାଲୁକା ଭାଜିବାପରେ ସେଥିରେ ମ୍ୟାରିନେଟ୍ କରି ରଖିଥିବା ଚିକେନ୍ ପକାଇ ଗୋଲାଇବେ । ଏହି ମସଲାରେ ଗ୍ରାଭି କରି ରଖିଥିବା ଟମାଟୋକୁ ଦେଇ ମିଶାନ୍ତୁ । ସେହପରି କ୍ଷୀର ଏବଂ କାଜୁର ଗ୍ରାଭି ଦେବା ପରେ ସେଥିରେ ଅଳ୍ପ ପାଣି ଦେଇ କିଛି ସମୟ ଫୁଟାନ୍ତୁ । ଏହି ମସଲାରେ ଘିଅ, ଫ୍ରେସ୍‌କ୍ରିମ୍, କଣ୍ଟରୀ ମେଥୁ, କଞ୍ଚାଲଙ୍କା ପକାଇ ୪୫୫ ମିନିଟ୍ ଫୁଟିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ଶେଷରେ ଧନିଆପତ୍ର ପକାନ୍ତୁ । ଏହି ଚିକେନ୍ ମଲାଲ ଗ୍ରେଭିକୁ ଭାତ, ରୁଟି, ପରଟା, ନାନ ସହିତ ଖାଇପାରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍
ବିଶ୍ଵନାଥ ପରିଡ଼ା

ନିମାପଡ଼ା, ପୁରୀ,
ମୋବାଇଲ୍:
୯୭୭୭୨୫୨୨୪୦

ମେଷ

ସପ୍ତାହଟି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି, ବ୍ୟବସାୟରେ ଲାଭବାନ ହେବେ । ସାମାଜିକ ମାନସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ଧନଲାଭର ସୁଯୋଗ ଆସିବ । ପାରିବାରିକ ସହଯୋଗ ମିଳିବ । ନୂତନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲାଭ ହେବ । ମହିଳାମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ ।

ବୃଷ

ସପ୍ତାହଟି ବ୍ୟବସାୟରେ ସଫଳତା ମିଳିବ । ବିରୋଧୀମାନେ ହଜରାଣ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ । ପାରିବାରିକ ଅଶାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ମାନସିକ ଅଶାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ । ବନ୍ଧୁ ସହଯୋଗ ମିଳିବ ।

ମିଥୁନ

ସପ୍ତାହଟି ଅର୍ଥଲାଭର ସୁଯୋଗ ଆସିବ । ଶତ୍ରୁମାନେ ପରାଜିତ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥତା ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ଭ୍ରାତୃବିବାଦ ଦେଖାଦେଇପାରେ । ମହିଳାମାନେ ସୁଖୀ ରହିବେ । ବ୍ୟବସାୟରେ ଲାଭବାନ ହେବେ ।

କର୍କଟ

ସପ୍ତାହଟି ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ସୁଦୃଢ଼ ହେବ । ମାନସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହଯୋଗ ମିଳିବ । ବାତବିବାଦ ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ରହିବେ । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବେ ।

ସିଂହ

ସପ୍ତାହଟି ଅବରୋଧ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି ହେବ । ଇଚ୍ଛିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବେ । ଗୃହ, ଭୂମି କ୍ରୟର ସୁଯୋଗ ଆସିପାରେ । ବେକାରମାନଙ୍କୁ କର୍ମସମ୍ପାଦନ ମିଳିବ । ପାରିବାରିକ ଅସନ୍ତୋଷ ବୃଦ୍ଧିପାଇବ ।

କନ୍ୟା

ସପ୍ତାହଟି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ବାଧାବିଘ୍ନ ଦୂରହେବ । ଅର୍ଥଲାଭର ସୁଯୋଗ ଆସିବ । ନୂତନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରନ୍ତି । ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ । ମାନସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ବନ୍ଧୁ ସହଯୋଗ ମିଳିବ । ମହିଳାମାନେ ସୁଖୀ ରହିବେ ।

ତୁଳା

ସପ୍ତାହଟି ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରଚୁର ଲାଭ ହେବ । ନୂତନ କର୍ମସମ୍ପାଦନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଗ ରହିଛି । ପାରିବାରିକ ସୁଖ ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ଶତ୍ରୁମାନେ ପରାଜିତ ହେବେ । ମାଙ୍ଗଳିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆଲୋଚନା କରିପାରନ୍ତି ।

ବିଛା

ସପ୍ତାହଟି କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସଫଳତା ଲାଭ ହେବ । ବିଶିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି ହୋଇପାରେ । ଶାରୀରିକ ସୁସ୍ଥତା ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ପାରିବାରିକ ସହଯୋଗ ମିଳିବ । ବ୍ୟବସାୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ ହୋଇପାରେ ।

ଧନୁ

ସପ୍ତାହଟିରେ ପରିଶ୍ରମ ହେତୁ ସାଫଲ୍ୟତା । ବିଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି ହୋଇପାରେ । ଶାରୀରିକ ସୁସ୍ଥତା ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ପାରିବାରିକ ସହଯୋଗ ପାଇବେ । ବେପାରରେ ଅଳ୍ପ ଲାଭ ହେବ ।

ମକର

ସପ୍ତାହଟି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଶାନ୍ତି ହେବ । ବ୍ୟବସାୟରେ ବାଧା, ବିଘ୍ନ ଆସିବ । ଅପବ୍ୟୟର ସୂଚନା ମିଳେ । ଶତ୍ରୁ ବୃଦ୍ଧି ହେବେ । ମାଲି ମକଦ୍ଦମାରେ ହଜରାଣ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାରେ ବାଧା ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।

କୁମ୍ଭ

ସପ୍ତାହଟିରେ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲାଭବାନ ହେବେ । ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ବୃଦ୍ଧିପାଇପାରେ । ମାନସମ୍ମାନ ବଢ଼ିବ । କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି ହେବ । ବନ୍ଧୁ ସହଯୋଗ ମିଳିବ । ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧିପାଇବ ।

ମୀନ

ସପ୍ତାହଟି ଆକର୍ଷକ ଅର୍ଥ ଲାଭ ହୋଇପାରେ । ଧନସାଧନ ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ବନ୍ଧୁ ସହଯୋଗ ମିଳିବ । କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି ଆସିବ । ମାନସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧିପାଇପାରେ । ମହିଳାମାନେ ସୁଖୀ ରହିବେ ।

ସଂସ୍କୃତି ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନ

ଆଧ୍ୟାତ୍ମପୀଠ ବେଦବ୍ୟାସ

ବିଭୂତି ଭୂଷଣ ଦାସ

ରାଉଲକେଲାରେ ଅବସ୍ଥିତ ବେଦବ୍ୟାସର ରହିଛି ଅନେକ ପୌରାଣିକ ପୁଷ୍ପଭୂମି । ସେହିନ ସ୍ୱୟଂ ଦିବାଲୋକରେ ମହର୍ଷି ପରାଶର ଶିଖ, କୋଇଲି ଓ ସରସ୍ୱତୀ ନଦୀଙ୍କର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥଳୀରୁ ଆବିର୍ଭୂତ ପୁଣ୍ୟତୋୟା ବ୍ରାହ୍ମଣୀଙ୍କୁ ତଳାରେ ବସି ଅତିକ୍ରମ କରୁଥାନ୍ତି । ମଙ୍ଗ ଧରିଥାଏ ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ କିଶୋରୀ କନ୍ୟା ମହାଗଣା । ତା'କୁ ଦେଖି ବିମୋହିତ ହୋଇଗଲେ ମହର୍ଷି ପରାଶର ଏବଂ ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କଲେ । ତାଙ୍କର ତପୋବଳରେ ହଠାତ୍ କିଶୋରୀ କନ୍ୟାଟି ଷୋଡ଼ଶୀରେ ପରିଣତ ହେଲା ଏବଂ ମସର ଦୂର୍ଗନ୍ଧ ବଦଳରେ ଶରୀର ହେଲା ପଦ୍ମଗନ୍ଧମୟ । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ମହର୍ଷି ପରାଶର ଓ ଷୋଡ଼ଶୀ ଯୋଜନଗଣା ଏକାକାର ହୋଇଗଲେ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଜ୍ଞାନାଲୋକରେ ଭିତ୍ତିସ୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ଭୂମିଷ୍ଠ ହେଲେ - କୃଷ୍ଣ ଦୌପାୟନ ବା ମହର୍ଷୀ ବେଦବ୍ୟାସ । ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷ ହେଲା । ମହର୍ଷି ପରାଶର ଯୋଜନଗଣାଙ୍କୁ ସତ୍ୟବତୀ ନାମରେ ନାମିତ କଲେ ଏବଂ କୃଷ୍ଣ ଦୌପାୟନଙ୍କୁ ଆଶିବାଦ କଲେ । ମହର୍ଷି ପରାଶର ଉଭୟଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇ ସେହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ମାତ୍ର ସତ୍ୟବତୀଙ୍କର ଅନୁମତି ପାଇ କୃଷ୍ଣ ଦୌପାୟନ ହିମାଳୟ ଯାତ୍ରା କଲେ । ସେଠାରେ ଭଗବାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭ କରି ପୂର୍ବବାର ଫେରିଆସିଲେ ନିଜର ଜନ୍ମସ୍ଥାନକୁ ଏବଂ ଏଠାରେ ଥିବା ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଗୁମ୍ଫା ନିକଟରେ ଭଗବାନ ଗଣେଶଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ମହାଭାରତ ରଚନାରେ ମନୋନିବେଶ କଲେ ।

ଏଠାରେ ଥିବା ସରସ୍ୱତୀ କୃଷ୍ଣର ମହନୀୟତା ଅନେକ । ଏକଦା ଏହାର ଜଳ ଶ୍ରୋତରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ତିଥିରେ ହଳଦିଆ ପାଣି ବାହାରୁଥିଲା । ଏବେ ସେ ତମଜାରିତା ନରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଳକୁ ପାନ କଲେ ଶରୀର ଓ ମନ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଏ । ଜନଶ୍ରୁତିରେ ଗୌତମ ରଷିଙ୍କ ଆଗମନ ଏହି ପୀଠକୁ ହୋଇଛି । ବାଲୁକେଶ୍ୱର ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମହାଦେବଙ୍କର ଦୟା ଅପରମ୍ପାର ବୋଲି ଅନେକ ମତ ଦିଅନ୍ତି । ମାନସିକଧାରୀ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ପାଇଁ ବେଦବ୍ୟାସ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ହରିଦ୍ୱାର, ବନାରସରେ ଗଙ୍ଗା ଆଳତି ପରି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଆଳତି । ବର୍ଷକୁ ଥରେ ବେଦବ୍ୟାସ ପୀଠରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନାର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅନେକ ସାଧୁ ସନ୍ଥଙ୍କର ସମାଗମ ହେଉଥିଲା । କାଳକ୍ରମେ ଏହି ସମାଗମ ଅର୍ଥନୈତିକ ମେଳାର ରୂପ ନେଲା । ଗାଙ୍ଗପୁର ଷ୍ଟେଟର ରାଜା ରଘୁନାଥ ଶେଖର ଦେଓଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟରେ ୧୯୦୫ ମସିହାରୁ ଏଠାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଅନ୍ୟ ଏକ କୃତ୍ତବ୍ୟମେଳ । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ବେଦବ୍ୟାସର ଏହି ମେଳା ୧୧୭ ବର୍ଷ ହେଲାଣି ମହା-ଶିବରାତ୍ରି ଅବସରରେ ୧୫ ଦିନ ଧରି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଆସୁଛି । ଏହି ମେଳାର ପ୍ରସିଦ୍ଧି କେବଳ ଓଡ଼ିଶା କାହିଁକି ଝଡ଼ଖଣ୍ଡ ଓ ଛତିଶଗଡ଼କୁ ମଧ୍ୟ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଛି । ବେଦବ୍ୟାସ ମେଳାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଘରକରଣା ସାମଗ୍ରୀ ଆଣି ପଣ୍ଡା ମେଳାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି ବେପାରୀ । ଏକଦା ସୁନା ରୂପା କଂସା ପିତଳ ଦୋକାନୀମାନେ ଏଠାରେ ଭିଡ଼ ଲଗାଉଥିଲେ । ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚି ବାଲୁକେଶ୍ୱର, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମହାଦେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିବା ସହିତ ମେଳା ବୁଲି ନିଜ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ କିଣିଥାନ୍ତି । ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରୟାଗରାଜର ଗଙ୍ଗା-ଯମୁନା-ସରସ୍ୱତୀଙ୍କର ସଙ୍ଗମ ଭୂମିରେ ରାଉଲକେଲା ନିକଟସ୍ଥ ବ୍ୟାସପୀଠ ବେଦବ୍ୟାସର ମହାତ୍ମ୍ୟ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ ନୁହେଁ ବୋଲି ଅଗଣିତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ବିଚାର କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ସାମଗ୍ରୀକ ଉନ୍ନତିକରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ବେଦବ୍ୟାସ ପୀଠ ଭାରତବର୍ଷର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ମାନଚିତ୍ରରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟସ୍ତରର ବୋଲି ବିବେଚିତ କରାଇବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରାଣ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଆଶା କରାଯାଏ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ସୁଚିନ୍ତିତ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ବେଦବ୍ୟାସର ଔଜ୍ଜ୍ୱଲ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୀଠ ସଦୃଶ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବ । ବେଦବ୍ୟାସ ପୀଠର ଉନ୍ନତିକରଣରେ ହରିଦ୍ୱାରର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଝୁଲା ଏବଂ କଟକ ଧବଳେଶ୍ୱର ପୀଠ ଝୁଲା ସଦୃଶ ଏକ ଅଭ୍ୟାସୁନିକ ଝୁଲାପୋଲ ହେଉଛି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଶ୍ୟକତା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକରଣରେ ଶିଖ, କୋଇଲି ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ମିଳିତ ହୋଇ ଜଂରାଜୀ ଅକ୍ଷର 'ଝାଉଁ'ର ରୂପ ନେଉଛି - ଏହିସବୁ ନଦୀବନ୍ଧ ଉପରେ ରାସ୍ତା, ପାହାଚ ଏବଂ ପଥର ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ଯୋଜନାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଗଲେ ଏପରି ଏକ ଦୃଶ୍ୟପଟ୍ଟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯାହା ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷର ପରିଦର୍ଶକଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବ ।

ପ୍ରାଦର କଲେନୀ, ପୁରୁଣା ଛେଷ୍ଟ, ରାଉଲକେଲା,
ମୋ- ୮୦୯୩୦୭୮୭୫୩

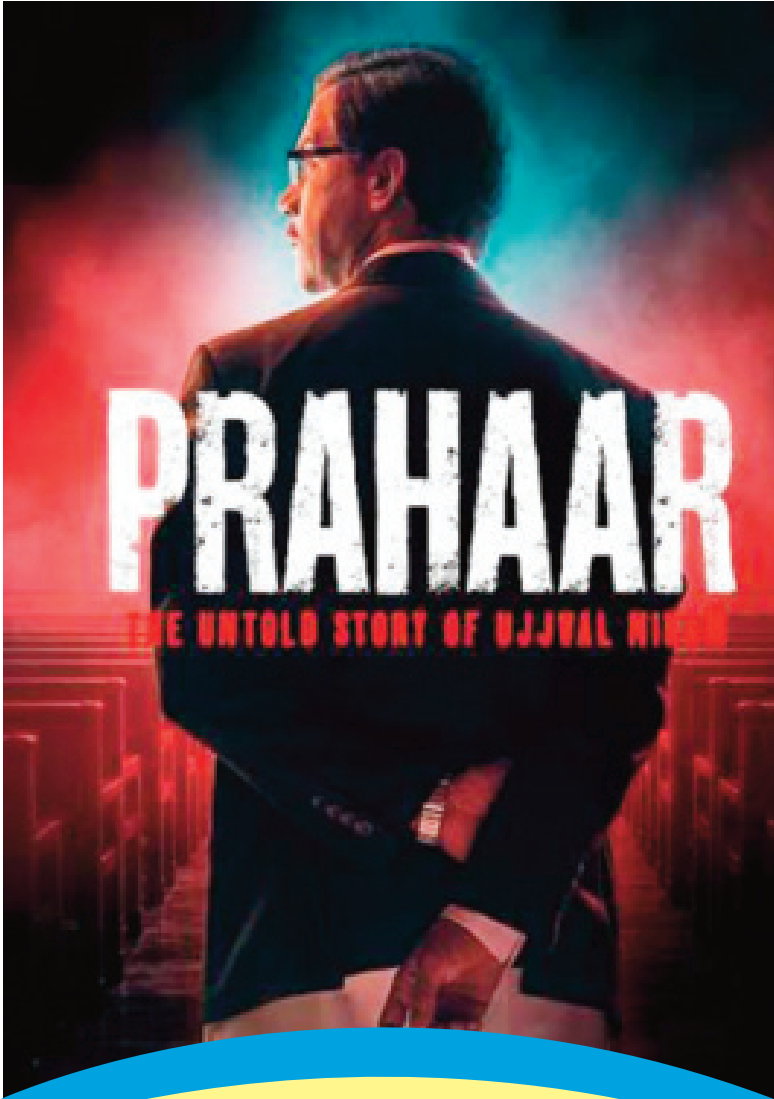

ମନୋରଞ୍ଜନ

ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସିଦ୍ଧି ଓ କିଆରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ କଥା। ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ସ୍ବାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ବଳିଉଡ୍‌ର ଦୁଇ ତାରକା ସିଦ୍ଧି ମାଲହୋତ୍ରା ଓ କିଆରୀ ଆଡଭାନୀ। ଆସନ୍ତା ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଫିଲ୍ମ ପ୍ରାୟ ପାଖାପାଖି ତାରିଖରେ ରିଲିଜ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ନିକଟରେ ‘ଟବ୍ଲେ’ ଏ ପେରିଟେଲ୍ ଫର୍ ଗ୍ଲୋର୍-ଅପ୍‌ସ୍‌’ର ମୁକ୍ତିଲାଭ ତାରିଖ ଘୋଷଣା ହୋଇଛି । ରବି ଶ୍ବର ଯଶ୍ବଙ୍କ ଅଭିନୀତ ଏହି ପାର-ଇଣ୍ଡିଆ ଆକ୍ଟର୍ ଫିଲ୍ମରେ କିଆରୀ ଏକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକାରେ ଅଛନ୍ତି । ଗାତୁ ମୋହନ ଦାସଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ସିନେମାଟି ଅଗଷ୍ଟ ୨୬ ତାରିଖରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବ ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା କହିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସିଦ୍ଧି ମାଲହୋତ୍ରାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ‘ଭାଇ’ ତା’ର ଦୁଇଦିନ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗଷ୍ଟ ୨୮ ତାରିଖରେ ପରଦାକୁ ଆସିବ । ତେଣୁ, ଉଭୟ ପତି-ପତ୍ନୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଦ୍ବନ୍ଦ୍ବିତା ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଇଛି । ସିଦ୍ଧି ଓ କିଆରୀ ନିଜ ନିଜର ଫିଲ୍ମ ପ୍ରମୋଶନକୁ ନେଇ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି । କେଉଁ ଫିଲ୍ମ କିଭଳି ବ୍ୟବସାୟିକ ସଫଳତା ହାସଲ କରିବ, ଦର୍ଶକ କହିବେ । ଯଦି ତାରିଖ ନବଦଳେ ଓ ପାଖାପାଖି ତାରିଖରେ ରିଲିଜ୍ ହୁଏ, ଦର୍ଶକ ନିହାତି ପାଇବା ଉଠାଇବେ । ଏହି ଉଭୟ ଖାରଙ୍କ ଫ୍ୟାନ୍ ମାନେ ଏବେଠୁ ଉତ୍ସାହ ସହ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ।

କିଆରୀ ଓ ସିଦ୍ଧି ମାଲହୋତ୍ରା ଓ ଟବ୍ଲେ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ

ଅଜୁଆରେ ସିନେମା ‘ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ’

ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମହିମା ଓ ଗୌରବକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ଏକ ବିଭାକ୍ତିକର ଆନିମେସନ ସିନେମା ‘ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ’ । ଏହି ସିନେମା ଆସନ୍ତା ଜୁଲାଇ ୧୦ ତାରିଖରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟରେ ରିଲିଜ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଆନିମେସନ୍ ଫିଲ୍ମକୁ ପୁରୀ ଗଜପତି ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଝିଂହ ଦେବ ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନେଇ ବିକୃତ ଓ କାଳ୍ପନିକ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଥିବା କହି ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଗଜପତି ମହାରାଜା । ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ସହ ସିନେମାର ଜୁଲାଇ ୧୦ ରିଲିଜ୍‌କୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ସେ ଅପିଲ କରିଛନ୍ତି । ଏକ ଲିଖିତ ପ୍ରେସ୍ ବିକୃତି ଜାରି କରି ଗଜପତି ମହାରାଜା ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଭୁବନେଶ୍ବରର ମେସର୍ସ ଏଲି ଆନିମେସନ ପ୍ରାଇଭେଟ ଲିମିଟେଡ୍ ‘ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ’ ଶୀର୍ଷକ ଏହି ଆନିମେସନ ସିନେମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଯାହାର ଅଫିସିଆଲ ଟ୍ରୋଲର ମଧ୍ୟ ରିଲିଜ୍ ହୋଇ ଏବେ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଗଜପତି କହିଛନ୍ତି କି, ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମହିମାର ପ୍ରଚାର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ହେବା ଉଚିତ । ବିକୃତ ଓ କାଳ୍ପନିକ ଉପସ୍ଥାପନା ଅସଂଖ୍ୟ ଭକ୍ତଙ୍କ ଭାବନାକୁ ଆଘାତ ସହଜାଇବ । ଯେଉଁ କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ସିନେମା ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ମହର୍ଷି ବେଦବ୍ୟାସଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପ୍ରଣୀତ ପବିତ୍ର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଛି । ଏଥିରେ ଥିବା ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କଥାବସ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ମନଗଢ଼ା । ଏଭଳି ସିନେମା କାହାଣୀ ମେସର୍ସ ଏଲି ଆନିମେସନ କେଉଁଠୁ ପାଇଲେ ବୋଲି ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଗଣିତ ଭକ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ମନରେ ଗଭୀର ଆଘାତ ଦେବ । ଯଦି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୌରବ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପର୍କରେ କାହାର କିଛି କହିବାର ଅଛି, ତାହେଲେ ସେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଦ୍ବାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ହିଁ ହେବା ଦରକାର ।

ରାଜକୁମାର ଆଗାମୀ ଫିଲ୍ମ ପ୍ରହାର

ବଲିଉଡ୍ ଅଭିନେତା ରାଜକୁମାର ରାଓଙ୍କ ଆଗାମୀ ଫିଲ୍ମ ‘ପ୍ରହାର’ ଦ ଉତ୍କଳ ନିକମ ଷ୍ଟୋରି’ର ଟିକର ରିଲିଜ୍ ହେଇଯାଇଛି । ଟିକର ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପରେ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଏହାକୁ ନେଇ ଭଲ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ବିଶେଷ କରି ଉତ୍କଳ ନିକମଙ୍କ ଚରିତ୍ରରେ ରାଜକୁମାର ରାଓଙ୍କ ରୂପ, ଅଭିନୟ ଓ ଫ୍ୟାନ୍ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ଜିତିଛି । ଏହି ଫିଲ୍ମ ଦେଶର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସରକାରୀ ଓ ଖଲି ଉତ୍କଳ ନିକମଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ତାଙ୍କର ଆଇନଗତ ଲଢ଼େଇକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଟିକରରେ ୨୦୦୮ ମସିହାର ମୁସଲ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ପରେ ଧରାପଡ଼ିଥିବା ଆତଙ୍କବାଦୀ କସାବଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଗାଳିଥିବା ମାମଲାର କିଛି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି । ଟିକରରେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଉତ୍କଳ ନିକମଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଲଢ଼େଇକୁ ଖୁବ୍ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ଟିକର ଦେଖିବା ପରେ ଅନେକ ଦର୍ଶକ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ରାଜକୁମାର ରାଓଙ୍କ ଅଭିନୟର ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି । କେହି ତାଙ୍କ ରୂପାନ୍ତରକୁ ଅତ୍ୟୁତ ବୋଲି କହିଥିବା ବେଳେ, ଆଉ କେହି ଏହାକୁ ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିୟରର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବୋଲି ମତ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସହ ଫିଲ୍ମଟିକୁ ନେଇ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଆହୁରି ବଢ଼ିଯାଇଛି । ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଖୁମିନା ରବୁ, ଜୟଦୀପ ଆହଲାପୁତ୍ର, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଖେର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଳାକାର ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଯଦି ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ମୁକ୍ତିଲାଭ କଥା କହିବା ଏହା ଆସନ୍ତା ୭ ଅଗଷ୍ଟରେ ସାରା ଦେଶର ସିନେମା ହଲରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛି ।

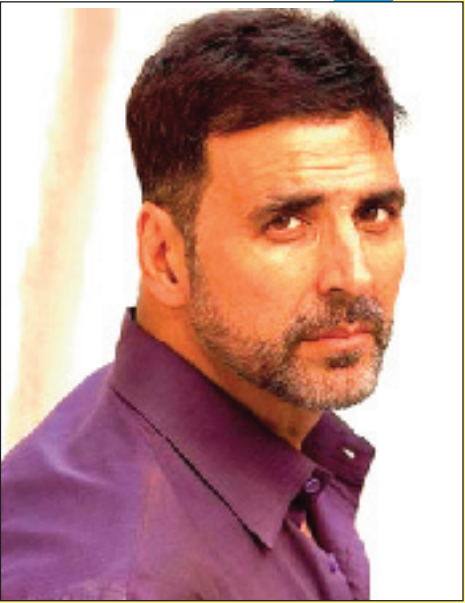

ଜୁଲାଇ ୧୦ରେ ଆସୁଛି

ସମ୍ବିତ ଓ ସପ୍ନାଙ୍କ ‘ଲାଭନବାଲା’

ଶ୍ରୀହରି ମୋସନ ପିକଚର୍ସ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଲାଭନବାଲା ଜୁଲାଇ ୧୦ ତାରିଖରେ ରିଲିଜ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହାର ଡିଜିଟାଲ୍, ଫ୍ୟାନ୍ ପ ରଚନା ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ନିରଞ୍ଜନ ବେହେରା । ମଣିଷ ଜୀବନରେ ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ହେଲା ବିଦ୍ୟୁତ । ମୌଳିକ ଆବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବା । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ସେବା ପାଇଥାଉ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ସମ୍ମାନ ଦେଉନେ । ମଣିଷ ସମାଜ ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠା, କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଅବହେଳା କରିଚାଲିଛି । ସେମାନେ ଅନ୍ଧାରର ନାୟକ । ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କଷ୍ଟକୁ ସିନେମା ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ପ୍ରଯୋଜକ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ମହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି, କଷ୍ଟରେ ସହଭାଗୀ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଇଥାଉ । ବିଲ୍ ଟଙ୍କା ମାଗିଲେ ଆମେମାନେ ମାତ୍ର ମାଗିବାକୁ ବି ପଛଉ ନାହିଁ । ତଥାପି ସେମାନେ ନିଜ କର୍ମକୁ ବ୍ରତ ଭାବି କର୍ମ କରିଥାନ୍ତି । ଏବେ ସମୟ ଆସିଛି ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନିରଞ୍ଜନ କୁହନ୍ତି, ସୁଟିଂ ସମୟରେ ଆମକୁ ବହୁତ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡିଛି । ଆମେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଉ ସର୍ବଜନର ହେଲେ ସୁଟିଂ କରିବୁ । କିଛି ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ଖୁଣ୍ଟି ଉପରେ ଚଢ଼ି ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜକ ସୁଶାନ୍ତ ମହାନ୍ତି ସୁଟିଂ ସମୟରେ ବିନା ସମସ୍ୟା କି ଦୂର୍ଭିକ୍ଷା ନହେବ ସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଏହା ସତ କାହାଣୀ ଥିଲା ପ୍ରଯୋଜକ ସୁଶାନ୍ତ ମହାନ୍ତିଙ୍କର ପ୍ରାୟତଃ ସବୁବେଳେ ସେବରେ ରହୁଥିଲେ । ସିନେମାକୁ କାବନ୍ତ ଓ ନାଟୁରାଲ କରିବାକୁ ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା କିଛି ଥିଏଟର ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ନେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭଲ ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସିନେମାର ଲୁପ୍‌ଟିଲ ହେତୁ ପ୍ରଶଂସା ଜେଠୀ ରହିଛନ୍ତି । ବୈଦ୍ୟନାଥ ଦାଶଙ୍କ ଗୀତ ସିନେମାର ଏକ ପୁସ୍ତକ-ଏକ ହେବ । ଓଡ଼ିଶାର ସିନେପ୍ରୋମୋଗାନେ ଏକ ମୌଳିକ କାହାଣୀ ସହିତ କିଛି ଶିକ୍ଷଣୀୟ କଥା ଏହି ସିନେମାରେ ଦେଖିବେ ।

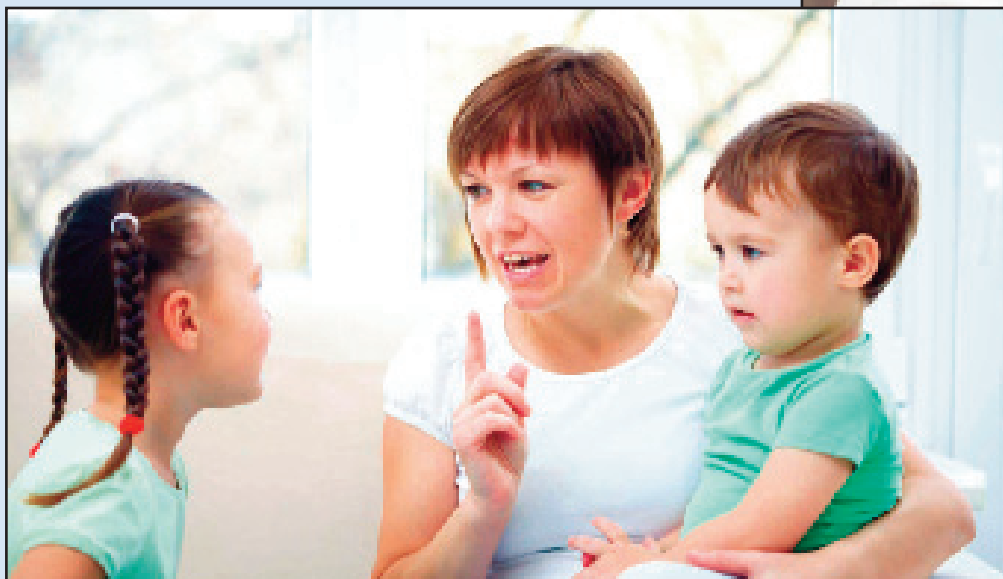
ଅକ୍ଷୟ ଆଶାବାଦୀ

ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଏବେ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଥିବା କଥା କୁହାଯାଉଛି । ଆଗକୁ ତାଙ୍କ ଫିଲ୍ମ ‘ହେଫ୍ଟାନ୍’ ରିଲିଜ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଫିଲ୍ମ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟକୁ ଆସିବ ବୋଲି ନିର୍ମାତା କହିଛନ୍ତି । ନିର୍ମାତାମାନେ ଏଥିନେଇ ଇନ୍‌ଷ୍ଟାଗ୍ରାମରେ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଛୋଟ ଆନଲିଷ୍ଟ ତରଣ ଆର୍ଦର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଏହି ଖବରକୁ ସେୟାର କରିଛନ୍ତି । ଭେକଟ କେ ନାରାୟଣ ଏବଂ ଶୈଳଜା ଦେଶାଇ ଫେର୍ ପ୍ରଯୋଜନାରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଏବଂ ସୈଫ୍ ଆଲୀ ଖାନ୍‌ଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ୧୮ ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ଏକାଠି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ ଖାରଲାଷ୍ଟରେ ଶ୍ରେୟ ପିଲଗାଓଙ୍କର, ସୈୟାମା ଖେର ଏବଂ ବୋମନ ଇରାନୀ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକାରେ ନଜର ଆସିବେ । ରିଲିଜ୍ ପୂର୍ବରୁ ‘ହେଫ୍ଟାନ୍’ ନିଜ ବଜେଟ୍‌ର ୭୦ ପ୍ରତିଶତ ଆୟ କରିସାରିଥିବା ରିପୋର୍ଟ ମିଳିଛି । ଫିଲ୍ମର ବଜେଟ୍ ପ୍ରାୟ ୧୧୫ କୋଟି ରହିଛି । ସୂଚନାଅନୁକ, ‘ହେଫ୍ଟାନ୍’ ୨୦୧୬ରେ ରିଲିଜ୍ ହୋଇଥିବା ଏକ ମାଲୟାଲମ୍ ଫିଲ୍ମର ରିମେକ୍ । ମୂଳ ଫିଲ୍ମ ଠାକୁ ଏହା ବେଶି ଆଦୃତ ହେବ ବୋଲି ଅକ୍ଷୟ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି ।

ପିଲାଙ୍କ ସହ ସମୟ ବିତାଇବା

ଅନେକ ସମୟରେ ଆମେମାନେ ଆମ ପରିବାର ପ୍ରତି ସମୟ ଦେଇ ପାରିନଥାନ୍ତି । କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ପାଇଁ ହେଉ ଅବା ଜବ୍ ପାଇଁ ହେଉ, ବାହାରେ ଅଧିକ ସମୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ । କିନ୍ତୁ ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ଆପଣଙ୍କର ପରିବାରଟିଏ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଠାରୁ ବେଶି କିଛି ନୁହେଁ ଆପାତତଃ ସମୟ ଟିକେ ଆଶା କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବା, ସେମାନଙ୍କର ସୁଖଦୁଃଖରେ ସାମିଲ ହେବା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେଲିବ୍ରେଟ୍ କରାଯାଉଥିବା ଫଙ୍କ୍ସନ୍ସକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ସେମାନେ ସବାବେଳେ ଚାହଁଥାନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ପିଲାମାନେ ଚାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବାପାଆମାନେ ଟିକେ ସମୟ ବାହାର କରି ସ୍ଵେଶାଲ୍ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ଆମେ ପିଲାଙ୍କ ସହ ସମୟ ବିତାଇବା, ତା'ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଥିବା ଅନେକ ଭୁଲ୍ ଧାରଣା ଦୂର ହୋଇଯିବ । ସେମାନେ ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରିବେ, ତାହା ଆମ ପାରିବାରିକ ଜୀବନର ସାର୍ଥକତା ମିଳିପାରିଲା ବୋଲି ଭାବିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଜିକାଲି ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ସମୟର ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି । ସମସ୍ତେ ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ଜୀବନକୁ ନେଇ ଚଳୁଛନ୍ତି । ତଥାପି ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରୁ ସମୟ ବାହାର କରି ପିଲାଙ୍କ ସହ ବିତାଇବା ଉଚିତ । ଯଦି ସକାଳ ୧୦ଟାରେ ଅଫିସ୍ ଯାଉଛନ୍ତି, ଆପାତତଃ ସକାଳେ ପିଲାଙ୍କ ସହ ବ୍ରେକଫାଷ୍ଟ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଗେଟ୍ ରୁ ଗେଟ୍ ତ ହୋଇପାରିବେ । ରାତିରେ ଅଫିସ୍ ରୁ ଫେରି ପିଲାଙ୍କ ସହ ସାମୁହିକ ଭିଜର କଲେ, ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅଭାବୋଧକୁ ଦୂର କରିପାରିବେ । ଉଭୟ ବାପାଆ

ଯଦି ଜବ୍ କରୁଛନ୍ତି, ତାହେଲେ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଛୁଟିଦିନରେ ସ୍ଵେଶାଲ୍ ସମୟ ବାହାର କରନ୍ତୁ । ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କୁଆଡ଼େ ବୁଲେଇ ନିଅନ୍ତୁ କିମ୍ବା କେଉଁଠି ଟିକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆନ୍ତୁ । ସେମାନେ ଏହାଦ୍ଵାରା ଖୁସି ହୋଇପାରିବେ । ଅର୍ଥ ରୋଜଗାର ପଛରେ ସବୁବେଳେ ଗୋଡ଼େଇଲେ, ନିଜର ସଂସାର ପ୍ରତି ଏକ ବିମୁଖତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ପିଲାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି, ଯଦି ତାହା କାମରେ ଲାଗିଲା ନାହିଁ, ସେ ଅର୍ଥ ରୋଜଗାରର ମୂଲ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । ପିଲାଙ୍କୁ ଏହି ସମୟ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଯେଉଁ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ତାହା କୌଣସି ଅର୍ଥ ଦ୍ଵାରା କିଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ପିଲାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଟିକେ ହସ ପୁଟାଇବାକୁ ହେଲେ ଟାଇମ୍ ମ୍ୟାନେଜ୍ କରି ସେମାନଙ୍କ ସହ ସବୁକଥା ଶେୟାର କରନ୍ତୁ ।

ପିଲାମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ନିଜର କ୍ୟାରିୟରକୁ ନେଇ ବେଶ୍ ଚିନ୍ତିତ ଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସବୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି କେତେକ ଦୁର୍ବଳ ମାନସିକତାର ପିଲାମାନେ ଭୟ ପାଇଯାଇଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ଭବ ହେଉଥିବା କାମକୁ ନେଇଆଣି ଥୋଇପାରି ନଥାନ୍ତି । ସବୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହାଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ କ୍ୟାରିୟର ଉପରେ ଅନେକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ । ଏଣୁ ପିଲାମାନେ ସବୁବେଳେ ମନୋବଳ ଦୃଢ଼ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ପଢୁଛନ୍ତି, ସେ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅବଗତ ହେବା ଦରକାର । ଏହା ସେମାନଙ୍କ କ୍ୟାରିୟରକୁ କିଭଳି ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବ ଓ ସେମାନେ ସେହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମକୁ ନେଇ ଭବିଷ୍ୟତରେ କିଭଳି ସ୍ଵାବଲମ୍ବୀ ହୋଇପାରିବେ, ସେ ବାବଦରେ ନିଜେ ନଜାଣିଲେ ବି ଜାହାକୁ ପଚାରି ବୁଝିବା ଦରକାର । ଯଦି ନିଜେ ଡିପ୍ରେସ୍ ହୋଇ ମନ ଭିତରେ ଛାନିଆ ହୋଇଯିବା,

ତା'ହେଲେ କ୍ୟାରିୟର ବହୁତ ଖରାପ ହୋଇଯିବ । ଚାହଁଲେ ବି ପୂର୍ବବସ୍ତାକୁ ଆସିବା ସମ୍ଭବପର ହେବନାହିଁ । ମନ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଫ୍ରେସ୍‌ସନ୍‌କୁ ଦୂରେଇବା ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ ହେବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହେଉଛି ମୋ ଦ୍ଵାରା କାହିଁକି ହେବନି, ଏହା ଭାବି ମବନକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ଦରକାର । ଏହି ଭାବନା ରଖି ଯେକୌଣସି କାମ କଲେ ମନ ଭିତରେ ପ୍ରତିଯୋଗୀ ମନୋଭାବ ବଢ଼େ । ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ସବୁବେଳେ ମନୋବଳକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ଦରକାର ।

ନିଜକୁ ଦୃଢ଼ କରନ୍ତୁ

ମାଦଳା ପାଞ୍ଜି ଓଡ଼ିଶାର ସାଂସ୍କୃତିକ, ଧାର୍ମିକ ଓ ଐତିହାସିକ ପରମ୍ପରାର ଏକ ଅନନ୍ୟ ଦଲିଲ। ଏହା କେବଳ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ଘଟଣାବଳୀର ରେକର୍ଡ ନୁହେଁ, ବରଂ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜନୈତିକ, ସାମାଜିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ଇତିହାସର ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧାର ଭାବେ ପରିଗଣିତ। ଏହାକୁ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନତମ ମନ୍ଦିର-ଇତିହାସ ଲେଖନ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବୋଲି ମନାଯାଏ। ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ସାମୂହିକ ସ୍ମୃତି, ପରମ୍ପରା ଓ ଐତିହାସିକ ଚେତନାକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରିବାରେ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିର ଅବଦାନ ଅନନ୍ୟ।

ମାଦଳା ପାଞ୍ଜି କ'ଣ ?

‘ମାଦଳା’ ଶବ୍ଦଟି ‘ମର୍ଦ୍ଦଳ’ ବା ‘ମାଦଳ’ ଭୋଲରୁ ଆସିଥିବା ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ତାଳପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁଡାଇ ମାଦଳ ଆକାରରେ ସଂରକ୍ଷିତ କରାଯାଉଥିଲା। ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ନାମ ‘ମାଦଳା ପାଞ୍ଜି’ ହୋଇଥିଲା। ‘ପାଞ୍ଜି’ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଘଟଣାବଳୀର ଲିଖିତ ବିବରଣୀ ବା ରେକର୍ଡ୍। ଏହା ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଘରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ନୀତି, ପର୍ବପର୍ବାଣୀ, ରାଜାମାନଙ୍କ ଶାସନ, ଆକ୍ରମଣ, ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଐତିହାସିକ ଘଟଣାର ଲିଖିତ ବିବରଣୀ ଅଟେ।

ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିର ଆରମ୍ଭ

ପ୍ରଚଳିତ ମତ ଅନୁସାରେ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିର ସଂକଳନ କାର୍ଯ୍ୟ ଗଙ୍ଗ ବଂଶୀୟ ରାଜା ଅନଙ୍ଗଭୀମ ଦେବ ଦ୍ୱତୀୟ (୧୨୧୧-୧୨୩୮ ଖ୍ରୀ.)ଙ୍କ ସମୟରେ ସଂଗୃହୀତ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। କେତେକ ଗବେଷକଙ୍କ ମତରେ ଏହାର ମୂଳ ତଥ୍ୟ ତାହାର ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ସଂଗୃହୀତ ହେଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଏହା ନିୟମିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

୩. ଓଡ଼ିଶାର ରାଜନୈତିକ ଇତିହାସର ଉତ୍ତମ ଗଙ୍ଗ, ଗୁର୍ଜରାବଂଶୀ, ଭୋଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜବଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଏଥିରୁ ମିଳିଥାଏ।

୪. ତାଳପତ୍ର ପରମ୍ପରାର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ନମୁନା ଓଡ଼ିଆ ତାଳପତ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଓ ଲିପିକଳାର ଏହା ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନ।

୫. ଲୋକସ୍ମୃତିର ସଂରକ୍ଷକ

ଲିଖିତ ଇତିହାସର ଅଭାବ ଥିବା ସମୟର ଅନେକ ଘଟଣାର ସ୍ମୃତିକୁ ଏହା ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିଛି।

ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର

ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ—

କର୍ମାଙ୍ଗୀ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜି — ନୀତି, ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ଓ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ। ରାଜଭୋଗ ବା ରାଜାଙ୍କ ପାଞ୍ଜି — ରାଜାମାନଙ୍କ ଶାସନ ଓ ରାଜନୈତିକ ଘଟଣାବଳୀର ବିବରଣୀ। ଐତିହାସିକ ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ପ୍ରାମାଣିକତାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜି ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ଐତିହାସିକ ଦଲିଲ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଐତିହାସିକମାନେ ଏହାକୁ ସତର୍କତାର ସହ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। କାରଣ ଏହାରେ ଇତିହାସ, ପରମ୍ପରା, ଲୋକକଥା ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସର ସମନ୍ୱୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଅନେକ ଘଟଣାର ବିବରଣୀ ମୌଖିକ ପରମ୍ପରା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ନିର୍ବିବାଦ ଭାବେ ଐତିହାସିକ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ତଥାପି, ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜି କୌଣସି ଆଧୁନିକ କାଳର ପୁନର୍ଲିଖିତ ଇତିହାସ ନୁହେଁ; ବରଂ ନିଜ ନିଜ ସମୟର ଘଟଣାବଳୀକୁ ସମକାଳୀନ ଭାବେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାର ଏକ ଦୀର୍ଘ ପରମ୍ପରାର ଫଳ। ଯେଉଁ କରଣ ସେବକମାନେ

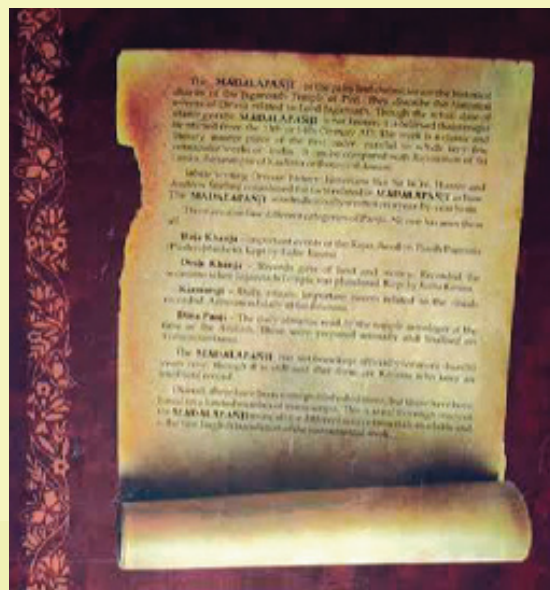
ସମୟରେ ଏପରି କିଛି ଐତିହାସିକ ଘଟଣା କିମ୍ବା ପରମ୍ପରା ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିଥାଏ, ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଶିଳାଲିପି, ତାମ୍ରଶାସନ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଦଲିଲ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇନାହିଁ। ସେପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜି ଭଳି ପାରମ୍ପରିକ ଅଭିଲେଖଗୁଡ଼ିକ ଗବେଷଣାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆଧାର ଭାବେ ମହତ୍ତ୍ୱ ବହନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଦିଗଦର୍ଶନ ଦେଇଥାନ୍ତି। ତେଣୁ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିକୁ ନା ଅନ୍ଧଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ, ନା ଅବିଚାରିତ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଉଚିତ। ବରଂ ଏହାକୁ ଓଡ଼ିଶାର ଐତିହାସିକ ସ୍ମୃତି, ସାଂସ୍କୃତିକ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଓ ଜନଚେତନାର ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଦଲିଲ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହ ସମନ୍ୱିତ ଭାବେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ହିଁ ଅଧିକ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହେବ। ଏହି କାରଣରୁ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜନୈତିକ, ସାମାଜିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ଇତିହାସର ଅନେକ ଅଜଣା ଦିଗକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାରେ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିର ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଗଙ୍ଗ, ଗଜପତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜବଂଶ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଭିନ୍ନ ସୂଚନା, ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ପରିଚାଳନା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଆକ୍ରମଣ ଓ ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠା ଭଳି ଘଟଣାବଳୀର ଅଧ୍ୟୟନରେ ଏହା ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାୟକ ଉତ୍ସ ଭାବେ ବିବେଚିତ ହୁଏ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବସ୍ଥା

କାଳକ୍ରମେ ମୂଳ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିର ଅନେକ ଅଂଶ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି, ବିଶେଷକରି ଆକ୍ରମଣ, ପ୍ରାକୃତିକ କ୍ଷୟ ଓ ଅବହେଳା କାରଣରୁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ

ନକଲ କରାଯାଇଥିବା ଅନେକ ପ୍ରତିଲିପି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି। ଏହି ପାଞ୍ଜିପିପୁଡ଼ିକ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର, ଗବେଷଣା ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ପୁସ୍ତକାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବେଷକମାନେ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିର ପାଞ୍ଜିପିପୁଡ଼ିକର ତିଳିତାଲ ସଂରକ୍ଷଣ, ସମ୍ପାଦନା ଓ ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟୟନରେ ଏହା ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସ ଭାବେ ରହିଛି। ଏଣୁ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜି କେବଳ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଅଭିଲେଖ ନୁହେଁ; ଏହା ଓଡ଼ିଶାର ସାମୂହିକ ସ୍ମୃତି, ସଂସ୍କୃତି ଓ ଇତିହାସର ଜୀବନ୍ତ ଦଲିଲ। ଏହା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିର ଧାରାବାହିକତାକୁ ଯେପରି ସଂରକ୍ଷିତ କରିଛି, ସେପରି ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଅତୀତକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ଐତିହାସିକ ଉତ୍ସ ଭାବେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ତାହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରହିଛି। ଇତିହାସ ରଚନାରେ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିର ସ୍ଥାନ କେବଳ ଏକ ଦଲିଲ ନୁହେଁ, ବରଂ ଓଡ଼ିଶାର ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସେତୁର। ଏହାର ସଂରକ୍ଷଣ, ଗଣନା ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ନିରାପେକ୍ଷ ବିଶ୍ଳେଷଣ କେବଳ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଐତିହାସକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ଐତିହାସିକ ଚେତନାକୁ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବ। ତେଣୁ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜି ଆଜି ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ, ପରମ୍ପରା ଓ ଜାତୀୟ ସ୍ମୃତିର ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ଧରୋହର ଭାବେ ସମ୍ମାନର ସହ ବିବେଚିତ ହୁଏ।

ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଶେଖର ମିଶ୍ର
ଶାନ୍ତି ନଗର, ସୋନପୁର
ମୋ.-୮୧୪୪୮ ୭୦୭୨୯

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର କରଣ ସେବକମାନେ ଏହି ପାଞ୍ଜି ଲେଖିବା ଓ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ।

ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିର ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟବସ୍ତୁ

ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମିଳିଥାଏ—

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ସ୍ଥାପନା ଓ ବିକାଶ। ବିଭିନ୍ନ ରାଜବଂଶର ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ। ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ନୀତିକାନ୍ତି ଓ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ। ମନ୍ଦିର ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତିକାର। ରାଜାମାନଙ୍କ ଦାନ ଓ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ। ସାମାଜିକ ଓ ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା। ଓଡ଼ିଶାର ରାଜନୈତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ବିବରଣୀ।

ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିର ବିଶେଷତ୍ୱ

୧. ଇତିହାସ ଓ ପରମ୍ପରାର ସମନ୍ୱୟ

ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିରେ ଇତିହାସ, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଓ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ଅନ୍ୟ ସମନ୍ୱୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

୨. ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ସରକାରୀ ଅଭିଲେଖ

ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଏହା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ଆଧିକାରିକ ଇତିହାସ ଭାବେ ବିବେଚିତ ହୋଇଆସିଛି।

ଏହାକୁ ଲେଖୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ସମୟର ସାମାଜିକ ଓ ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଂଶ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଲିପିବଦ୍ଧ ବିବରଣୀ ସମକାଳୀନ ସ୍ମୃତି ଓ ପ୍ରଚଳିତ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ତେଣୁ ଏହାକୁ କେବଳ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ବା ଲୋକକଥା ଭାବେ ଅବମୂଲ୍ୟନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଆଧୁନିକ ଐତିହାସିକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଳେଷଣ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟ ଓ ଗବେଷଣା ପଦ୍ଧତିରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଐତିହାସିକଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଅଧ୍ୟୟନ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ, ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଓ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ଆଧୁନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଆଧାରରେ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଦେବା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ। ବାସ୍ତବରେ ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟୟନରେ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜି, ଶିଳାଲିପି, ତାମ୍ରଶାସନ, ପୁରାତତ୍ତ୍ୱ ନିଦର୍ଶନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମକାଳୀନ ଦଲିଲ- ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ପୂରକ ଉତ୍ସ ଭାବେ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଅନେକ

■ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସ୍ୱଚେତା

ଜଳପୁଡ଼ ଓ ମେଦବହୁଳତା

ଡାକ୍ତର ଶୁଭଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର

ଜଳପୁଡ଼ରେ ଜଳପୁଡ଼ ବିଜ୍ଞାପନ ଉପରେ କଟକଣା ଜାରି ହୋଇଛି । ଏହା ଅଳ୍ପେ ବହୁତେ ସମସ୍ତ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଜଳପୁଡ଼ ବାସ୍ତବରେ ଲବଣ, ଶର୍କରା ଓ ଚର୍ବିରେ ଭରପୁର । ଏହି ପାଚି ଟଙ୍କା ଜିନିଷରେ କିନ୍ତୁ ଖାଦ୍ୟସାର ଅତି କମ୍ ପରିମାଣର ଥାଏ । ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି ଏ ସବୁର ବିଜ୍ଞାପନ ପିଲାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବଡ଼ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପକାଇଥାଏ ।

ମେଦବହୁଳତା ଆମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ କେତେ ହାନିକାରକ ତାହା ସମସ୍ତେ ଅଳ୍ପେ ବହୁତ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି । ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଅଧିକ ଚୈଳିଭିଜନ, ଅଧିକ କ୍ୟାଲୋରୀ ଥିବା ଫାଷ୍ଟଫୁଡ଼ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଏହି ମେଦବହୁଳତାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ । କେବଳ ବୟସ୍କ ନୁହେଁ, ଛୋଟପିଲାଙ୍କ ଠାରୁ ଯୁବକ ଓ ମହିଳା ମାନେ ଏପରି ସମସ୍ୟାରେ ଭାଗିଛନ୍ତି । ଯୁବବର୍ଗଙ୍କ ଭିତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଯଥା ଚାଟ, ରୋଲ, ଚାଓମିନ୍, ଆଇସକ୍ରିମ୍ ଆଦି ଖାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିବା ସହ ତଥାକଥିତ ଫାଷ୍ଟଫୁଡ଼ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରମୁଖ କାରଣ । ଆଉ ଏଭଳି ଖାଦ୍ୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ । ଫଳରେ ମେଦବହୁଳତା ପରି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ମେଦବହୁଳତା କାରଣରୁ ହୃଦ୍‌କମ୍ପିତ ସମସ୍ୟା, ଆସ୍ତରାଣ୍ଡି କମ୍ପିତ ସମସ୍ୟା, ପିଠି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଖାଯିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ନିକଟରେ ଏସୀୟ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଛି ଯେ ଅଧିକାଂଶ ମହିଳା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ କମ୍ ଦେଇ ଫାଷ୍ଟଫୁଡ଼ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଅଧିକ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ମୁଦୁପାନୀୟ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ନିଶାଯୁକ୍ତ ପାନୀୟ ମଧ୍ୟ ମେଦବହୁଳତାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ । ସେହିପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ହାତପାହାନ୍ତରେ ସୂଚନାପ୍ରଯୁକ୍ତିର ସମସ୍ତ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିବାରୁ ସାଧାରଣରେ ଯୋଗ, ପ୍ରାଣାୟାମ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଶ୍ରାମକୁ ଅଧିକାଂଶ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା କଷ୍ଟନାହୁଁ ।

ବିଳମ୍ବରେ ହେଉ ବର୍ଷା ଜଳପୁଡ଼ରେ ଜଳପୁଡ଼ ବିଜ୍ଞାପନ ଉପରେ କଟକଣା ବାସ୍ତବିକ ଶିକ୍ଷଣୀୟ । ସେଥିଲାଗି ରାତି ୯ଟା ଆଗରୁ ଚୈଳିଭିଜନରେ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଜାଲରେ ଆଦୌ ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଳପୁଡ଼ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ନିୟମ କରିଛି । ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଥମ କରି ଏତାଦୃଶ୍ୟ କଠୋର ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରି ଜଳପୁଡ଼ ସରକାର ପ୍ରତି ବର୍ଷ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭୋଜନରୁ ୨.୬ ନିୟୁତ ଯାଏ କ୍ୟାଲୋରି ହଟାଇବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ସବୁ ପ୍ରକାର ସ୍ୟାଣ୍ଡଭିଜ, ଫ୍ରେଟଜେଲ, ପୋରିକ, ଓଟସ୍ ଓ ମ୍ୟୁକଲି ଆଦି ସକାଳ ଜଳଖିଆ ଉପରେ ଏହି କଟକଣା ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ମେଦବହୁଳ ପିଲାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭାବେ ହ୍ରାସ ପାଇବ । ମେଦବହୁଳତା ପରି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା ସହରୀକରଣ, ଜଗତୀକରଣ ଓ ଉଦ୍ୟୋଗୀକରଣ ଯୁଗର ନିୟମିତ ଧାରାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଭାରତ ପରି ବିକାଶଶୀଳ ଦେଶମାନେ ନିଜ ଖାଦ୍ୟ ନୀତିରେ ସଂସ୍କାର ନଥାଣିଲେ ଦେଶ ଧନୀ ହେବା ଆଗରୁ ରୋଗୀଶା ହୋଇଯିବାର ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି ହେଲାଣି । ଯୁନିସେଫ୍, ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ

ସଂଗଠନ ଓ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କର ମିଳିତ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ମେଦ ବହୁଳତା ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ବଢୁଛି । ପୃଥିବୀର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଅଧିକ ଓଜନର ଶିଶୁ ଅଛନ୍ତି ଏସିଆ ମହାଦେଶରେ, ଏକତତ୍ତ୍ୱର୍ଥ ଅଛନ୍ତି ଆଫ୍ରିକାରେ । ପରିସଂଖ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି, ବିକାଶଶୀଳ ଦେଶରେ ସହରମାନଙ୍କରେ ମେଦବହୁଳ ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢୁଛି । ସହଜ ଖାଦ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧତା ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ । ଭାରତର ଜାତୀୟ ପୁଷ୍ଟି ଅନୁସନ୍ଧାନ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଭାରତର ସହର ଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପୁରୁଷ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ ମହିଳା ମୋଟା । ଏସିଆ ଓ ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ବାଧିକ ସହରୀକରଣ ଚାଲିଛି । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରୁ ଲୋକମାନେ ସହରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସହରରେ ସହଜରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୃତ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଫାଷ୍ଟଫୁଡ଼ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟଭ୍ୟାସର କାରଣ ହେଉଛି । କ୍ଷୁଧା ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରମାନଙ୍କର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଆଗରେ ମେଦ ବହୁଳତା ଏକ ଆହ୍ୱାନ ସଦୃଶ ଉଭା ହୋଇଛି । ସହରକୁ ସୁବିଧାଜନକ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସରକାରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହରବାସୀଙ୍କୁ ମେଦବହୁଳ କରିଦେଉଛି । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଏହି ସମସ୍ୟାର ଉପଯୁକ୍ତ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ନୀତି ଆବଶ୍ୟକ ।

ବିକାଶଶୀଳ ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ସହରରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୃତ ଖାଦ୍ୟ, ତେଲଛଣା ଖାଦ୍ୟ, ଫାଷ୍ଟଫୁଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଜାଲରେ ତେଜସ୍ୱୀ ଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବସାୟ କାୟା ବିସ୍ତାର କରୁଛି । ଏହା ପାରମ୍ପରିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟଭ୍ୟାସରୁ ମଣିଷକୁ ଦୂରେଇ ନେଉଛି । ଏଥିସହ ସହରୀ ଜୀବନରେ ଶାରୀରିକ ପରିଶ୍ରମ ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବରେ କମ୍ । ଅବସର ବିନୋଦନ ପାଇଁ ଟେଲିଭିଜନ, ସିନେମା ଓ ଭିଡ଼ିଓ ଗେମ୍ ଉପରେ ଅଧିକ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଲୋକମାନେ । ଅଧିକାଂଶ ଘରେ ଏସବୁ ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ସବୁଠାରୁ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ପରିଣାମ ହେଉଛି ବିକାଶଶୀଳ ଦେଶମାନେ ଧନୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ରୋଗୀଶା ହୋଇଯିବାର ଆଶଙ୍କା । କାରଣ ଏହି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା କ୍ରମେ ବିକାଶଶୀଳ ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଧରାଶାୟୀ କରିଦେବ । କେତେକ ଦେଶରେ ସରକାର ମେଦବହୁଳତାକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଭାବରେ କିଛି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ଉପରେ କର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଆମେରିକା ସରକାର ଯୋଡ଼ା କର ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ବୁନେଇ ଓ ସିଙ୍ଗାପୁର ସମାନ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ଦୁଇହଜାର ଅଠର ଏପ୍ରିଲରୁ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା ସରକାର ତିନି କର ଲାଗୁ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ବ୍ରିଟେନରେ ଅଧିକ ଫ୍ୟାଟ୍, ଲୁଣ ଓ ତିନି ଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଷୋହଳ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରାଯିବା ଉପରେ କଟକଣା ଜାରି କରାଯାଇଛି । କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆର ବର୍କଲେ ସହରକୁ ପଦାଗାରୀ ଓ ସାଇକେଲ ଆରୋହୀଙ୍କ ପାଇଁ ସହଯୋଗୀ କରାଯାଇଛି କେବଳ ମେଦବହୁଳତାକୁ ଆଖିରେ ରଖି । ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟ ଉପରେ ଆଜନ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖି ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟଭ୍ୟାସ ଉପରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ମେଦବହୁଳତା ପରି ଘାତକ ଦୀର୍ଘସୁଦ୍ଧା ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରେ ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ବିକାଶଶୀଳ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଉଭୟ ସାମାଜିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନିୟମ ପ୍ରଚଳନ କରିବା ଏ ଦିଗରେ ବିଶେଷ ଲାଭଦାୟୀ ହୋଇପାରିବ ।

ସମ୍ପ୍ରତି ଭାରତ ଭଳି ଅନେକ ଦେଶରେ ଚର୍ବିକ, ଲବଣାନ୍ତ, ଶର୍କରାଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ହ୍ରାସ ଏବଂ ପ୍ୟାକେଟହୋଇ ବିକ୍ରୟ ହେଉଥିବା ଚିପସ୍, କୁକୁଜ, ଛାକର, କ୍ୟାଣ୍ଡି, ବକ୍ସଡ଼ ମାକାରୋନି, ଚିକ୍ ଆଦି ଅନେକ କିସମ ଖାଦ୍ୟ ଦୈନନ୍ଦିନ ଆହାର ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଦିନକୁ ଦିନ ଏସବୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭୋଜନ ଗାହକୀ ଦୃତ ଗତିରେ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଳପୁଡ଼ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛି ତାହାକୁ ସତର୍କ ସୂଚନା ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ । ୨୦୨୩ରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ ରିପୋର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ୨୦୦୬ରେ ପ୍ରାୟ ୯୦ କୋଟି ତଳାର ମୂଲ୍ୟ ଥିବା ଭାରତର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୃତ ଖାଦ୍ୟ ବଜାର ୨୦୧୯ ସୁଦ୍ଧା ୩୭୯୦ କୋଟି ତଳାରକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ହାର ୩୩ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ । ପୁନଶ୍ଚ

୨୦୨୪-୨୫ ବର୍ଷର ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟ ମଧ୍ୟ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଇଛି ଯେ ଭାରତ ତାର ପିଲାମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ମାନସିକ ଓ ଆବେଗିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଉଚିତ । ଗତ ବର୍ଷ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଜଳପୁଡ଼ ଉପରେ ନିୟମାବଳୀ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଯାବତ୍ କୌଣସି ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଣୟନ ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି ଏଯାବତ୍ ଏହି ଜଳପୁଡ଼ର ସଂଜ୍ଞାଟି ବାସ୍ତବରେ କ'ଣ ଏଥି ନିମିତ୍ତ ଗତବର୍ଷ 'ଫୁଡ଼ ସେଫ୍ଟି ଆଣ୍ଡ ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ୍ସ ଅଥରିଟି ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ' 'ଇଣ୍ଡିଆନ କାଉନସିଲ ଅଫ ମେଡିକାଲ ରିସର୍ଚ୍ଚ ନ୍ୟାସନାଲ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ ଡ୍ୟୁଟିସନ୍' ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମାନକ ଗୃହୀତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଖାଦ୍ୟହ୍ରାସ କାରଣରୁ ସାଂଘାତିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଭୋଗୁଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ସଂସ୍କାରମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ନେଡ଼ିଗୁଡ଼ କହଣୀକୁ ବୋହିଯିବା ଆଗରୁ ଭାରତ ମଧ୍ୟ ଏତାଦୃଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ।

ବିଶ୍ୱ ପୁଷ୍ଟି ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦେଶରେ ଚାଲିଥିବା ବିକାଶ ଧାରା ନିମନ୍ତେ ମେଦବହୁଳତା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇ ଉଭା ହୋଇପାରେ । ସବୁବେଳେ ସୁସ୍ଥମ ଖାଦ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ସହ ସବୁଜ ଓ ତଟକା ପନିପରିବା ଓ ଫଳକୁ ନିଜ ଖାଦ୍ୟ ତାଲିକାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଜରୁରୀ । ବଜାରର ତଥାକଥିତ ଫାଷ୍ଟଫୁଡ଼ ଠାରୁ ଫୁଲ୍ ଥିଲ୍ଡର ଅଣ୍ଡାଖାଦ୍ୟ, ଚକୋଲେଟ୍, ମିଠା, ମାଦକହ୍ରାସ ଓ ଅଣ୍ଡା ପାନୀୟ ଠାରୁ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ଦୂରେଇ ରହିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ଭଲ । କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ହିଁ ମେଦ ବହୁଳତା ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ ।

ଶ୍ରୀ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତା ରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ, କଟକ,

E-mail : drsubhashreemishra890@gmail.com

ମହକ

ଆଜ୍ଞାମାଳ ପାଇ ଶାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀ

କବୀର କୁମାର ଜେନା

ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନେକ ଏପରି ସବୁ ଲୀଳା ରହିଛି ଯାହା ଠିକ ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଘରର ରୀତିନୀତି ପରି। ବର୍ଷରେ ଥରେ ମାଘସୀ ମା'ଘରକୁ ପୁଣି ନଅଦିନ ପାଇଁ, ସାଙ୍ଗରେ ବଡ଼ଭାଇ ଓ ଆଦରର ଗେହ୍ଲା ଭଉଣୀକୁ ଧରି ଏକ ପ୍ରକାର ସହଧର୍ମିଣୀଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ନଦେଇ ଜଣେ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେହି ସହଧର୍ମିଣୀଙ୍କ ରୋଷର ଶିକାର ହେବାକୁ ପଡ଼େ। କେବଳ କୈଫିୟତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ି ନଥାଏ ବରଂ ମନ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆଦରର ପ୍ରିୟ ମିଠା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ଆମ ଆଲୋଚନାରେ ଏହି ଆଲେଖ୍ୟଟି। ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱିତୀୟା ତିଥିରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ନବଦିନାତ୍ମକ ଯାତ୍ରା କରିଥାନ୍ତି। ସାଙ୍ଗରେ ନିଜର ଧର୍ମପତ୍ନୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ନେଇ ନଥାନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ଅଭିମାନ କରିଥାନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀ। ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦୁଇଥର ଆଜ୍ଞାମାଳ ପ୍ରଦାନ କରି ଫେରିବାର ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରାଇଥାନ୍ତି।

ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୀଳା, ପୂଜା ରୀତିନୀତି ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ପର୍କରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଗବେଷକ ଡ. ନରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶଙ୍କ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, 'ବିବାହ ପରେ ଚତୁର୍ଥୀ ପରଠାରୁ ଆଉ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ନଥାଏ। ଚତୁର୍ଥୀ ପରଦିନ ସ୍ନାନବେଦୀକୁ ଆସି ୧୦୮ ଗରା ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରି ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି

ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୟନରେ ରାହିଥାନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ ପତିମହାପାତ୍ର ସେବକ ସିଂହାସନକୁ ଉଠି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରୁ ଆଜ୍ଞାମାଳ ଆଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି। ପୂଜାପଣ୍ଡା ପୂଜା ସାରି ଧୂପ, ବୀପ ଦେବା ପରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କଳାହାଟ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୁଏ। ହେଲେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ଲାଳସା ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର ମେଣ୍ଟି ନଥାଏ। ତେଣୁ ସେ ସାମାନ୍ୟ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ବିମାନରେ ବସି ନାକଚଣା ଦ୍ୱାର ଦେଇ ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି।

ଏହାପରେ ବିମାନବହୁମାନେ ପାଲିଙ୍କିକୁ ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ନିକଟକୁ ନିଅନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ରଥରେ ଘେର ପଡ଼ିଥାଏ। ପରେ ଗଜପତି ମହାରାଜା ଶ୍ରୀନହରରୁ ବିଜେ କରି ନିଜ ହାତରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଟେକି ଧରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଭେଟ କରାନ୍ତି। ପରେ ପାଲିଙ୍କିରେ ବସି ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ରଥ ଗରିପଟେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିଥାନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ ଆଜ୍ଞାମାଳ ପାଇ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିଥାନ୍ତି। ପରିଶେଷରେ ନୀଳାଦ୍ରିବିଜେ ଦିନ ରସଗୋଲା ଭୋଗ ଖାଇବା ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି। ଏହିପରି ମାନବୀୟ ଲୀଳାକୁ ମେଣ୍ଟି କରି ମହାପ୍ରଭୁ ପୁଣି ରତ୍ନବେଦୀକୁ ଫେରିଥାନ୍ତି, ଆକୁଳ ଭକ୍ତ ସକଳ ଦର୍ଶନ କରି ଆନନ୍ଦ ବଜାରରୁ ମହାପ୍ରସାଦ ସେବନକରି ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମନେ କରନ୍ତି।

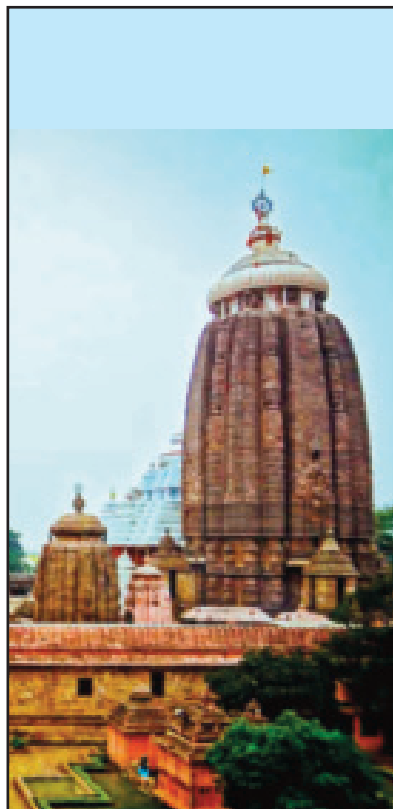
ଅଣିକଣା, ବରୀ, ଯାଜପୁର,
ଦୂରଭାଷ : ୮୯୧୭୩୭୭୮୮୭

ମହାପ୍ରଭୁ। ନିଜର ପ୍ରିୟ ସେବକ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିକିତ୍ସିତ ହୋଇ ସୁସ୍ଥତା ଲାଭ କଲା ପରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ନ କହି ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଯାତ୍ରା କରିଥାନ୍ତି। ଏଥିରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ। ସେଥିପାଇଁ ରଥଯାତ୍ରାର ପଞ୍ଚମ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ଷଷ୍ଠୀ ତିଥିରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀ ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥାନ୍ତି। ପ୍ରଥମେ ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିର ସିଂହଦ୍ୱାର ଠାରେ ଥିବା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏଠାରେ ପତିମହାପାତ୍ର କାଠ ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ପ୍ରସାଦଲାଗି, ଗମର ଆଳତ ଓ ବନ୍ଦାପନା ଇତ୍ୟାଦି ନୀତି ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି। ଏହାରି ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କର ସନ୍ଧ୍ୟାଧୂପ ପୂଜା ବସିଥାଏ। ଠାକୁରାଣୀ ରଥ ନିକଟରେ ନୀତି ସମାପ୍ତ କରି ସେହି ବିମାନରେ ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିର ଜୟବିଜୟ ଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି। ସେତେବେଳେ ଠାକୁରମାନେ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ବସିଥାନ୍ତି। ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହାବେଦୀରେ ବିରାଜିତ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ

ସେଠାରେ ମା'ଙ୍କ ତରଫରୁ ଜଣେ ସେବକ ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥରୁ ଖଣ୍ଡିଏ କାଠ ଭାଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି। ପରେ ବିମାନକୁ ହେରାଗୋହିରୀ ସାହିଦେଇ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ଆଣାଯାଏ। ମହାପ୍ରଭୁ ଏହିଦିନ ଆଜ୍ଞାମାଳ ପ୍ରଦାନ କରି ଯଥା ଶୀଘ୍ର ଫେରିଯିବାକୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି।

ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ଦିନ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରରୁ ରଥଟଣା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଓ ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ରଥ ସିଂହଦ୍ୱାରରେ ଲାଗେ। କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ବାଟରେ ମାଘସୀ ମା ବା ଅର୍ଚ୍ଚାସିନୀ ଦେବୀଙ୍କ ଠାରୁ ପୋଡ଼ପିଠା ଖାଇ ପୁଣି ପହଞ୍ଚି ଶ୍ରୀନହର ନିକଟରେ। ଶ୍ରୀନହର ନିକଟରେ ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ରୁହେ। ଏହି ସମୟରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଖବର ପାଇ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀ ପାଟ ପିନ୍ଧି ମାଳପୁଲରେ ବେଶ ହୋଇ ସାତପାହଚ ଦ୍ୱାରରେ ଥିବା ପାଲିଙ୍କିକୁ ବିଜେ କରନ୍ତି। ବିମାନବହୁ ସେବକମାନେ ପାଲିଙ୍କି ନେଇ ରାହାଣୀ ମଣ୍ଡପ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେଠାରେ ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ରଥରେ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି।

ଏହି ସପ୍ତାହ, ସେହି ବର୍ଷ (ଜୁଲାଇ ୫-୧୧)

ଏଇ ସପ୍ତାହ

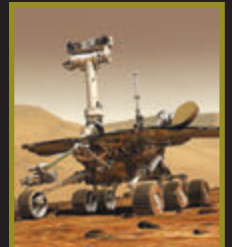
ଜୁଲାଇ ୫,
୧୯୫୪- ବିବିସି
୨୦ ମିନିଟ୍ରେ ପ୍ରଥମ
ଟେଲିଭିଜନ
ପ୍ରସାରଣ କରିଥିଲା।

ଜୁଲାଇ ୬,
୧୯୫୪-ସୁବାଷ
ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ପ୍ରଥମ
ଥର ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ
'ରାଷ୍ଟ୍ରପିତା' ବୋଲି
ସମ୍ବୋଧନ
କରିଥିଲେ।

ଜୁଲାଇ ୭,
୨୦୦୩- ନାସାର
ଅପର୍ଯୁନିତ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ
ଯାନ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ
ପାଇଁ ଉଡ଼ାଣ
ଭରିଥିଲା।

ଜୁଲାଇ ୮,
୧୬୯୩-
ନ୍ୟୁୟାର୍କରେ ପୋଲିସ୍
ଡ୍ରେସ୍କୁ ମାଣ୍ଡୁରୀ
ଦିଆଗଲା।

ଜୁଲାଇ ୯,
୧୮୭୫- ବମ୍ବେ
ଷ୍ଟକ୍ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜର
ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା।

ଜୁଲାଇ ୧୦,
୧୯୬୫-
ଗୁଲିଅରରେ
ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ପ୍ରଥମ ଏନ୍ତ୍ରିସି
କଲେଜର ସ୍ଥାପନା
କରାଯାଇଥିଲା।

ଜୁଲାଇ ୧୧,
୨୦୦୪- ମୁମ୍ବାଇ
ଉପନଗରରେ
ସାତଟି ରେଳ ବୋମା
ବିସ୍ଫୋରଣ
ହୋଇଥିଲା।

ପାଖାପାଖି ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଷର ଘଟଣାବହୁଳ ଯାତ୍ରାପଥରେ ଦେଶ ଚାଲିଛି । ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇବା ପରେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନେକ ଆହ୍ୱାନକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛି । ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବବୃହତ୍ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଜନକ ସମ୍ବିଧାନର ସମ୍ମାନ ପାଇଥାଏ ଏବଂ ଭାରତ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱର ସର୍ବବୃହତ୍ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ରାଷ୍ଟ୍ର । ବିଶ୍ୱ ଗୁରୁତ୍ୱର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇ ପୃଥିବୀର ଚତୁର୍ଥ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ର ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଭାରତର ସାମଗ୍ରିକ ଶାସନ ଚିତ୍ରକୁ ଟିକିଏ ନିରିଖେଇ ଦେଖିଲେ ଯେ କେହିଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ଯେ ଆମ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଚାରି ସ୍ତମ୍ଭ କୁହାଯାଉଥିବା ନ୍ୟାୟପାଳିକା, କାର୍ଯ୍ୟପାଳିକା, ବିଧାନ ପାଳିକା ଓ ଗଣମାଧ୍ୟମ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଭୂମିକା ଓ ଗୁରୁତ୍ୱାନ୍ୱିତ ନିଷ୍ପାଦନ ଭାବେ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ସହିତ ନିର୍ବାହ କରୁଛନ୍ତି ତ ? ଏହାର ଉତ୍ତର ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ମଧୁରମୟ ବା ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟକ ନ ହୋଇପାରେ, ନ ହେବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଭାବିକ । ଆମେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ନାଗରିକ, ଆମ ସମ୍ବିଧାନ ହିଁ ଆମର ଶକ୍ତି । ଆମେ ଯେଉଁ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ପାଇଛୁ ଏହି ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ସମୟରେ ହେଉ ବା କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ । ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ବଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ବିଧାନପାଳିକା କଥା ଆଲୋଚନା କଲାବେଳେ ଆମ ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ବା ନିର୍ବାଚିତ ଜନପ୍ରତିନିଧି ନାଗରିକ, ଦେଶ ଓ ସମାଜ ପ୍ରତି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହରେ ସମ୍ପନ୍ନ ତ ? ସେହିପରି ବିରୋଧୀ ଦଳର ଭୂମିକା ଆଚରଣ ଓ ଉଚ୍ଚାରଣ ଦୃଢ଼ତା ପରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ଏହା ଶାସନ କ୍ଷେତ୍ର ନିମିତ୍ତ ବିଶେଷକରି ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରୁନି । ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ ସଂଗ୍ରାମ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଭୂମିକା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରେଖା ଅତିକ୍ରମ କରୁଛି ବୋଲି ଘଟଣାବଳୀ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ କେବଳ ସାମ୍ବିଧାନିକ ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି କରୁନାହିଁ

ବିଚାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣରେଖା ଯୁଧିଷ୍ଠିର ମହାରଣା

ବର୍ତ୍ତମାନ ନ୍ୟାୟପାଳିକାକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ ନିମିତ୍ତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟପାଳିକା ସମ୍ବିଧାନ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଧିକାର ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ ବେଳେ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ନ ଦେଇ କ୍ଷମତାସୀନ ଦଳର ହାତବାରୀସି ହେଉଥିବାରୁ ସାଧାରଣରେ ନିନ୍ଦିତ ହେଉଛି, ଯାହାଫଳରେ ସାମଗ୍ରିକ ଭାବେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସାମ୍ବିଧାନିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଛି । ନ୍ୟାୟପାଳିକାର ରାୟ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସମୟରେ ଦୂରଦର୍ଶୀ ନ ହୋଇ ତତ୍କାଳିକ

ସମାଧାନଭିତ୍ତିକ ହେଉଥିବାରୁ ରାୟର ପୁନଃଚର୍ଚ୍ଚନା କରି ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହାଫଳରେ ନ୍ୟାୟପାଳିକାର ନିରପେକ୍ଷତା ଏବଂ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଲକ୍ଷ୍ମଣରେଖାର ସମ୍ମାନରକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ଉପରେ ନାଗରିକ ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶ୍ନ ଚିହ୍ନିତ ହେଉଛି । ସାମ୍ବିଧାନିକ ପ୍ରତିଯୋଗିତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବିବିଧ ଆହ୍ୱାନଭରା ବିଶ୍ୱରେ ନିରପେକ୍ଷ ସମ୍ପଦ ପରିବେଷଣ କରି ଚିଷ୍ଟ ରହିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭବ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଗଣମାଧ୍ୟମର ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଓ ପବିତ୍ରତା ହନନ ହେବା ଅନୁଚିତ ।

କିନ୍ତୁ ବାଧ୍ୟବାଧକତାରେ ହେଉ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବେ ହେଉ ଅନେକ ସମୟରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର, କପୋକକ୍ଳିତ, ପକ୍ଷପାତପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଖବରମାନ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ ପାଠକୀୟ ସମାଜର ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ରତି ଶୁଦ୍ଧ, ସମ୍ମାନ, ଭରସା ଭୂତିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏହାଫଳରେ ଗଣ ଓ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେତୁଟି ଦୁର୍ବଳ ହେଉଛି ଏବଂ ଶାସନତନ୍ତ୍ର ସ୍ୱେଚ୍ଛତାର ଆଡ଼କୁ ଚାରି ହୋଇଯିବାର ଅବାସ୍ଥିତ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, ଯାହା ଗଣତନ୍ତ୍ରର ପରିପତ୍ନୀ ।

ତେଣୁ ଗଣମାଧ୍ୟମ ନିଜକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ, ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ସହିତ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ହେବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ଆମ ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସମାଜ, ରାଜ୍ୟ, ଦେଶ ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ନିଷ୍ଠାବାନ ଓ ସଚେତନଧର୍ମୀ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି । ଆମ ସମ୍ବିଧାନ ଆମକୁ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ଅଧିକାର ଦେଇଛି ସେଥିନିମିତ୍ତ ଆମେ ନିଜ ସ୍ୱାବଲମ୍ବନ, ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି ସହ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରି ସାମାଜିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇପାରୁଛୁ । ସମ୍ବିଧାନ ଓ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଆମ ସମାଜ ପାଇଁ, ଆମ ପାଇଁ କେତେକ ସଂସ୍କାର, ଶିକ୍ଷଣ, ସଂଯମତା ଓ ସାମାଜିକତାରେ ରେଖା ଟାଣିଛି । ତେଣୁ ଏହି ରେଖା ଯେପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନହୁଏ ଏହା ଆମ ପାଇଁ ବଡ଼ ଉତ୍ତର ଦାୟିତ୍ୱ । ପରିବେଶଜନିତ ସଙ୍କଟ ବିଶ୍ୱରେ ଅଶାନ୍ତିମୟ ପରିବେଶ, ଚତୁର୍ଦିଗରେ ପ୍ରଦୂଷଣର କାୟା, ସଂସ୍କୃତିକ ଅବକ୍ଷୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଭାରାନ୍ତର କରୁଛି । ଆମ ମହାନ ସମ୍ବିଧାନ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଲକ୍ଷ ଯାତ୍ରାର ଅମୃତମୟ ସମୟରେ ଯେତିକି ବଢୁଛି ସେତିକି ପ୍ରଭାବୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରୁଛି । ସାମ୍ବିଧାନିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ସମ୍ମାନ ଓ ଅଖଣ୍ଡ ସୁରକ୍ଷା ହେଉଛି ଆମର ଆମ ଜନ୍ମଭୂମି, ଆମ ମାତୃଭୂମି ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ।
ଆଇନଜୀବୀ, ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟ, କଟକ,
ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୧୬୩୫୨୮

ସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପରେ ଦିଆଁ

ସ୍ମୃତିରା ମହାନ୍ତି

‘ସର୍ବ ରହସ୍ୟ ପୁରୁଷୋତ୍ତମସ୍ୟ

ଦେବା ନା ଜାନାନ୍ତି କୁତୋ ମନୁଷ୍ୟ’ ।

ଜଗତର ସ୍ତମ୍ଭ ପଟ୍ଟଚକ୍ରର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା କେବେ ସମ୍ଭବ ହୋଇନାହିଁ ।

ସେହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ନିର୍ଗୁଣ, ନିରାକାର, ନିର୍ଲିପ୍ତ, ନିର୍ବିକାର ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସଗୁଣ, ସାକାରରୂପ ଧାରଣ କରି ନିତ୍ୟ ମାନବୀୟ ଲୀଳା ସଂରଚନା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଯେମିତି ମଣିଷମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସ୍ନାନ ହୋଇଥାଏ ସେମିତି ଆମ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ନାନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ମନ୍ଦିରରେ ଯଦି ଅକସ୍ମାତ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟେ ନିତି ବନ୍ଦ ରହେ, ସବୁ ଧୂଆଁଧୋଇ ସରିବା ପରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ସ୍ନାନ କରିବା ପରେ ପୁଣି ନିତିକାନ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ।

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଶ୍ରୀଜୀଉମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ପହଡ଼ ଖୋଲିବାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବଡ଼ସିଂହାର ବେଶ ପରେ ପହଡ଼ ପଡ଼ିବା ଯାଏଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଲୀଳା କରିଥାନ୍ତି । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ବାର ମାସରେ ତେର ପର୍ବ ପାଳନର ବିଧି ରହିଆସିଛି । ଏହି ପର୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱପ୍ରସିଦ୍ଧ ରଥଯାତ୍ରା ଆଧାର କରି ବହୁଧା ମତ ରହିଅଛି । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଯେତେକ ଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ, ତତ୍ତ୍ୱରୁ ବାରଟି ଯାତ୍ରା ପ୍ରଧାନ ଅଟେ ।

ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରୀଜୀଉମାନଙ୍କର ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଅନ୍ୟତମ । ରଥଯାତ୍ରାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସ୍ନାନଯାତ୍ରାରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ସ୍ନାନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା

ପୂର୍ବଦିନ ସବୁଦିନ ପରି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ କବାଟଫିଟା, ପାହାନ୍ତିଆ ଅବକାଶ, ଗୋପାଳବଲ୍ଲଭ, ସକାଳଧୂପ, ଦ୍ୱିପ୍ରହର ଧୂପ ଆଦି ନିତିର ସମାପନ ପରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଠାକୁରମାନଙ୍କ ପହଡ଼ ପକାଯାଏ, ତା’ପରେ ସ୍ନାନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ସମସ୍ତ ବିଧି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । କୋଠସିଆଁମାନେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ଆସି ଠାକୁର ପହଣ୍ଡିଙ୍କ ପହଣ୍ଡି ଲାଗି ଚାରମାଳ ବାନ୍ଧନ୍ତି । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେନାପତା ଓ ବାହୁଟିନାଗି ହୁଏ । ରତ୍ନ ସିଂହାସନ ଉପରେ ମଙ୍ଗଳାର୍ପଣ କରି ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ଦଇତାପତିମାନେ ପହଣ୍ଡି କରନ୍ତି ।

ପହଣ୍ଡି ବେଳେ ମଦନମୋହନଙ୍କୁ କେବଳ ମହାଜନ ସେବକମାନେ ବିଜେ କରେଇଥାନ୍ତି । ପହଣ୍ଡି ବିଜେ ସମୟରେ ଦିଅଁମାନେ ସାତ ପାହାଚ ଉପରେ ଚୁଲ ଓ ଟାହିଆ ଲାଗି ହୁଅନ୍ତି । ଟାହିଆଲାଗି ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମଙ୍ଗଳାର୍ପଣ ହୁଏ । ତା’ପରେ ବନ୍ଦାପନା କରାଯାଇ ରାଘବ ଦାସ ମଠରୁ ଆସିଥିବା ଘଣ୍ଟା ନାଗି କରାଯାଏ । ତା’ପରେ ପଡ଼ି ଖାଇ ଖାଇ ଦିଅଁମାନେ ସ୍ନାନବେଦୀକୁ ଯାଇ ନିଜର ଆସ୍ଥାନ ଉପରେ ଉପବେଶନ କରନ୍ତି । ଏଥିରେ ଅଧିକ ସେବକମାନେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଥାନ୍ତି । ମା’ ଶୀତଳା ଦେବୀଙ୍କ ଦେବସଭା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସୁନାକୁଅରୁ ଜଳ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ ସେହି ସମୟରେ ସୁନାକୁଅରୁ ଜଳ ଅଣାଯାଇଥାଏ । ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ନାନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ସୁନା ଗୋସାଇଁ ସୁନା କୁଅରୁ ଜଳ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତି । ସଂଗୃହିତ ଜଳକୁ ପବିତ୍ର ଓ ସ୍ନାନ ଉପଯୋଗୀ କରିବା ପରେ ସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପ ନିକଟରୁ ଅଣାଯାଇଥାଏ । ଏହି ସ୍ନାନ ଯାତ୍ରାରେ ୧୦୮ ଗରା ପାଣିରେ ଦିଅଁ ସ୍ନାନ କରିବାର ବିଧି

ରହିଆସିଛି । ସ୍ନାନ ପାଇଁ ତିନିଗରା ଜଳ ଆଣି ତିନି ଠାକୁରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖା ଯାଇଥାଏ । ୧୦୮ କଳସରେ ଅଷ୍ଟବନ୍ଧ, ଗୋରଚନା, ଦେବଦାରୁ, ହରିତାଳ, ମୁଥା, ସୋମପର୍ଣ୍ଣୀ, କୃଷ୍ଣ - ଅଗୁରୁ, ଉଣାର ଓ ଲୋଧା ମିଶ୍ରିତ କରାଯାଏ । ଏହି ଜଳରୁ ୩୫ ଗରା ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ, ୩୩ ଗରା ବଡ଼ ଭାଇ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କୁ ଏବଂ ୨୨ ଗରା ମା’ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କୁ ଓ ୧୮ ଗରା ପ୍ରଭୁ ସୁଦର୍ଶନଙ୍କୁ ସ୍ନାନ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ‘ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ଅବକାଶ ନିତି’ କୁହାଯାଇଥାଏ । ତିନି ଗୋଟି ପିଢ଼ା ଉପରେ ତିନି ଗୋଟି ଧାରୁରେ ନିର୍ମିତ ଦର୍ପଣ ରଖାଯାଏ । ଯେମିତି କି ଦିଅଁମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଛବି ସେହି ଦର୍ପଣରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥିବ ।

ସ୍ନାନ ପାଇଁ ତିନିଗୋଟି ରୂପା ଝରିରେ ପାଣି ରଖି ସେଥିରେ କର୍ପୁର, ଚନ୍ଦନ, ଦହି ଗୋଳେଇ ରଖାହୋଇଥାଏ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ବେଳେ ଏହିଭଳି ସ୍ନାନ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଶ୍ରୀବିଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଆଦ୍ୟଲୀଳା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମହାରାଜା ଇନ୍ଦ୍ରବ୍ୟୁମ୍ନ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାରୁ ବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଧାରଣ କରିବା ପରେ ପ୍ରଥମେ ମଙ୍ଗଳ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସ୍ନାନ କରାଇଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପ ନଥିବାରୁ ଗୋଟିଏ କାଠର ମଞ୍ଚ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ତାହାରି ଉପରେ ଦିଅଁମାନଙ୍କୁ ସ୍ନାନ କରାଯାଉଥିଲା । ସେହି ମତ ଅନୁସାରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସର ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାତିଥିରେ ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସ୍ନାନ ଯାତ୍ରାକୁ ଦର୍ଶନ କରୁଥିବାରୁ ପତିତପାବନ ଲୀଳା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହି ସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପରେ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କୁ ଗଜାନନ ବେଶ କରାଯାଏ । ରାଘବ ଦାସ ମଠରୁ ମା’ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କୁ ଫୁଲଚୁଳ,

ଚନ୍ଦିକା, ଛତ୍ରି ନାଗି କରାଯାଇ ବେଶ କରାଯାଇଥାଏ । ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ରଙ୍କୁ ଗଜାନନ ବେଶ ଓ ସୁଦର୍ଶନଙ୍କୁ ଚକ୍ର ଗୋପାଳତୀର୍ଥ ମଠ ଦ୍ୱାରା ଲାଗି କରାଯାଇଥାଏ । ଠାକୁରଙ୍କୁ ତିନି ଧୂପ ବଦଳରେ ଗୋଟିଏ ଧୂପ ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

ସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପରୁ ଦିଅଁମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ଗୋଟି ପହଣ୍ଡି କରି ଆଣନ୍ତି । ଠାକୁରମାନେ ବିଜେ କରିବାପରେ ଭିତର କାଠପାଖ ଅଣସର ପିଣ୍ଡରେ ତାଟି ବନ୍ଧାଯାଏ ଓ ପଟି ମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥାଏ । ତା’ପରେ ଏହି ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ନାନପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଠାରୁ ନେତ୍ରୋତ୍ସବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଣସର ଘରେ ରଖାଯାଏ । ଦିଅଁମାନେ ସ୍ନାନ ପରେ ଅସ୍ଥଗ୍ନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । କ୍ଷୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଛି ପଦର ଦିନ ଧରି, ଦିଅଁମାନଙ୍କୁ ବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା କରନ୍ତି । ଏହି ପଦର ଦିନ ଭକ୍ତମାନେ ଠାକୁରଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ବ୍ରହ୍ମଚିରିରେ ପ୍ରଭୁ ଅଲୀନାଥଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି । ନେତ୍ରୋତ୍ସବ ଦିନ ଦିଅଁ ଅଣସରରୁ ସ୍ଥଗ୍ନ ହୋଇ ବାହାରିବା ପରେ ଭକ୍ତମାନେ ଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଦିଅଁମାନେ ସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପରେ ଗଜ ବେଶରେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ସମସ୍ତ ବିଘ୍ନରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅସଂଖ୍ୟ ଜନସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ମାନବୀୟ ଲୀଳାର ଦର୍ଶନ ମାତ୍ରେକେ ସବୁ ପାପପାପ କ୍ଷୟ ହୋଇଥାଏ ।

‘ଶୁଖିଲା କାଠ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ

ତହିଁ ଅଛନ୍ତି ପଟ୍ଟବ୍ରହ୍ମ ।’

ସେଇ ପଟ୍ଟବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପରେ ଗଜବେଶରେ ଦର୍ଶନ କରି ପ୍ରାଣୀଜଗତ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମଣିଥାଏ ।

ବାରିପଦା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ମୋ-୮୯୭୫୭୧୨୦୨

ଅପେକ୍ଷା
ଆଇଟମ୍

ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର

ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ଡାକେ ଆ...ଆ...

ମୋର ପ୍ରଥମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଥିଲେ ସଚ୍ଚି ସାର୍: କମେଡି କିଙ୍ଗ୍ ଦୟା

ଓଡ଼ିଆ ଯାତ୍ରା ଜଗତର କମେଡି କିଙ୍ଗ୍ କୁହାଯାଉଥିବା ଦୟାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଏମିତି ସେମିତି ନଥିଲା । ପଡ଼ିଉଠି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଛିଣ୍ଡେଇ ଯେଭଳି ଭାବରେ ଆଗକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତାହା କଣ କମ୍ କଥା । ଦୟାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ଲାଗିବ ସତେକି ବିଦେଶୀ କମେଡି ଚାଲି ଚାଲିନିଜ୍ଜ କାହଣୀ ଭଳି । ଯିଏ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ହସୁଥିଲେ ଓ ହସାଉଥିଲେ, ଦୟା ମଧ୍ୟ ସେମିତି ସଦାସର୍ବଦା ମାର୍କାମରା ଟୋକାଟିଏ ହୋଇ ହସ ଖଣ୍ଡେ ଝୁଲେଇ ରଖୁଥିବେ ଓଠରେ । ସେ ସେମିତି ଟୋକା ଖଣ୍ଡେ ନା ଆଉ... କହିଲେ କଣ ହେବ । କିଛି ନହେଲେ ମନରୁ ଦିପଦ ଗାରେଇ ଦେଇ ଏମିତି ବେଦମ କରିବେ, ହସି ହସି ଗରୁଥିବ । କେଉଁ ଅଭିନୟ ସେ କରି ନାହାନ୍ତି, କହୁନ । ଯେଉଁ ବେଶ କରି ଛିଡ଼ା କରେଇ ଦେଲେ ବି ସେ ଏମିତି ଅଭିନୟରେ ମଜେଇ ଦେବେ ଯେ ମନ ଭିତରେ ସେମିତି ଛାପ ହୋଇ ରହିଯିବ । ସେ ଏମିତି

ଗାରଉ ଗାରଉ ଅନେକ ଚରିତ୍ରକୁ ଗାରେଇ ଦେଲେଣି ନୁହେଁ ଅନେକଙ୍କ ମନ କାଗଜରେ ସେ ବି ଯାହା ସବୁ ଗାରେଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ଗପ ପରି ଲାଗିଲେ ବି ସତ । ସବୁପରେ ବି ସେ କିଭଳି, କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯାତ୍ରାକୁ ଆସିଲେ, ତାହା ଜାଣିବା ଆସବୁ । ଦୟାଙ୍କର ସେତେବେଳେ ଅଭିନୟ ପ୍ରତି ଅହେତୁକ ଦୁର୍ବଳତା ଥାଏ । ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟିକୁ ସିନା ପଳେଇ ଆସିଲେ ହେଲେ ଅଭିନୟର ସୁଯୋଗ ସିନା ମିଳିଲେ । ତେଣୁ ପାର୍ଟି ମାଲିକ କହିଲେ-ଦୟା, ତୁମେ ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲା...ପୂଜା ପାଠ କର । ଯେତେବେଳେ ସୁବିଧା ହେବ, ଅଭିନୟ କରିବ । ଅଭିନୟ କରିବାର ଲୋଭ ଦୟାଙ୍କ ପାଖରେ ସେତେବେଳେ ଥିବାରୁ ସେ ହିଁ ମାରି ରହିଯାଇଥିଲେ ଓ ଯାତ୍ରାପାର୍ଟିରେ ଠାକୁର ପୂଜା କରୁଥିଲେ । ଏମିତି ସେ ଚାରି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଠାକୁର ପୂଜା କରିବା ପରେ ଅଭିନୟର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ଭବାନୀ ଗଣନାଟ୍ୟ, ଓଡ଼ିଶା ଅପେରା, ତ୍ରିନାଥ, ତାରିଣୀ, ଇଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ, ରଙ୍ଗମହଲ, ବିଶ୍ୱ ଦରବାର, ଇନ୍ଦ୍ରମହଲ, ସ୍ୱପ୍ନ ମହଲ, ରାଜଧାନୀ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଆଦି ଯାତ୍ରାଦୁଷ୍ଟାନରେ ଅଭିନୟ କରିବା ଓ ଦର୍ଶକଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଛାପ ହୋଇ ରହିବା ଭିତରେ ଅନେକ କାହଣୀ ରହିଛି । ଦୟା କୁହନ୍ତି-ମୋର ପ୍ରଥମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହେଲେ ସଚ୍ଚି ଦାସ, ଯାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଅଭିନୟର ଅନେକ କିଛି କଥା ଶିଖୁଥିଲି । ଚିତ୍ରର ଦାସଙ୍କ ରଚିତ

ଓ ସଚ୍ଚି ଦାସଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ‘ସାହା ହେବ ମୋ ପଣତକାନ୍ତି’ ନାଟକରେ ଭଲ ଚରିତ୍ର ଦେବା ସହିତ ମୋତେ ଆଗକୁ ଆଣିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ସେ ଏଭଳି ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଥିଲେ, କଳାକାରଙ୍କ ସହ ମିଶି ମଜାମଞ୍ଚି କରି ସବୁ କାମ କରେଇ ନେଉଥିଲେ । ଜଣେ ନୂଆ କଳାକାର ବି ଅନେକ କିଛି କଥା ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଶିଖୁପାରେ ।

ଦୟାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ସେଦିନରୁ ଅମିତି କି ପାଦ ପାଇଁ ବାଟ ଅକୁଳାଶ ପଡ଼ିନି । ଦିନକୁ ଦିନ ସେ ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ ହାସ୍ୟଭିନେତା ଭାବରେ ଅନେକଙ୍କ ମନ କିଣି ନେଇ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ଓଡ଼ିଶା ଯାତ୍ରା ଜଗତର କମେଡି କିଙ୍ଗ୍ ଭାବରେ ପରିଚିତ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ସ୍ୱାମୀମାନେ ସାବଧାନ, ତୋ ଚାରିଖୁରାକୁ ଜୁହାର, ଶଶୁରଘରକୁ ଶହେ ସଲାମ, ଗୁପ୍ତ ସମ୍ପର୍କ, ସିଆଇଡି ଦୟା, ଗଜା ପାପ କଲେ ଧୋଇବ କିଏ, ମୋ ବର୍ଷବୋଧ ହଜିଯାଇଛି, ତୁ ରାଜା ଝିଅ ମୁଁ ରିକ୍ତା ବାଲା, ହାତ ଧରି ବାଟ ଚାଲୁଥିବି, ଝରିଗଲା ଝରାଫୁଲ ଆଦି ନାଟକରେ ଉଣାଧୁକେ ଦୟାଙ୍କ ଅଭିନୟ ସମସ୍ତେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଦୟା ଯେଉଁଠି ଯାତ୍ରା କଲେ ବି ତାଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦର୍ଶକ ରହିଛନ୍ତି । କେହି କେହି ତାଙ୍କୁ ‘ଦୟାନା’ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଡାକନ୍ତି । କମେଡି କିଙ୍ଗ୍ ଦୟାନିଧି ଏମିତି ସବୁବେଳେ ହସୁଥାନ୍ତୁ ଓ ହସାଉ ଥାଆନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ।

ମଞ୍ଚରୀ